SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 12. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 18, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го СІЧНЯ 1991 Ч. 12. РІК XCVIII.

Засновано вічний фонд допомоги розвиткові науки в Україні

Едмонтон, Альта. — Група українців Канади заснувала вічний фонд допомоги розвиткові науки в Україні. Фонд вже має капітал в сумі 42,000 дол. Оголошено перший конкурс на стажування в канадському університеті в галузі економіки.

Фонд засновано у наслідок бурхливих змін в Україні. Провідні діячі українського національного руху підкреслюють, що Захід може найкраще допомогти Україні вишколенням нового покоління провідників.

Вічний фонд розпочатий щедрими дарами Івана Коляски, Петра й Павліни Кіндрачуків, Василя і Юстини Федейко, які закликають інших до участи в цій акції. Спонзори фонду просять датки принаймні 500 дол., а по можливості зобов'язання подарувати 5,000 дол. Усі датки з Канади і ЗСА можуть одержувати дорівнюючу дотацію від уряду Альберти і можна їх відтягати від податків.

За дальшими інформаціями слід звертатися на адресу: Canadian Institute of Ukrainian Studies, 352 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, Al., T6G 2E8, tel.:(403) 492-2972.

ВИСТУП КОНСУЛА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Заходами Комітету Оборони Національних і Людських Прав України тут у вівторок, 22-го січня, в УОК-Центрі виступить з доповіддю майбутній консул ЗСА в Києві, Джан Гандерсон. Початок о год. 7:30 вечора.

Плянують навчати славістику у Львові

Пряшів, Чехо-Словаччина (М. Мушинка). — Напри кінці грудня з офіційною візитою у філософічному факультеті Університету ім. Шафарика у Пряшеві побували представники Львівського Державного Університету ім. І. Франка Теофіль Комаринець, завідуючий катедрою української фольклористики і голова Ради університету та Олександер Медовников, заступник декана філологічного факультету.

Гості зі Львова зустрілися з керівниками пряшівського філософічного факультету та членами катедри української мови та літератури з метою обговорення взаємної співпраці у наступних роках. У Львівському Університеті передбачається відкриття відділу словакістики, який на початку мали б обслуговувати слова кісти з Пряшева. Далі перед бачається обмін студентами між Львовом та Пряшевом, співпраця у складенні підручника та хрестоматії української фольклористики, спільні семінари, конференції тощо.

Картини з Києва прибудуть до Вінніпеґу

Вінніпеґ, Ман. — 1-го серпня Мистецька Ґалерія Вінніпеґу відкриє міжнародну виставку картин, яка дотепер ніколи не виставлялася поза межами Совєтського Союзу.

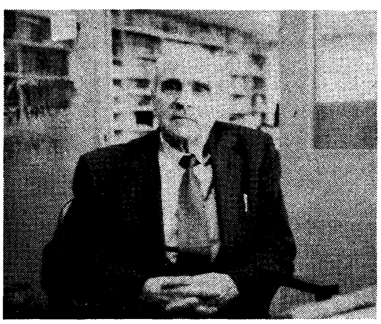
Виставка „Дух степів: 500-ліття малярства з України" включає 115 картин, які визначають важливі періоди українського мистецтва минулих століть. Починаючи від низки ікон XV-XVIII століть, виставка включає портрети із XVII-XVIII ст., багатство стилів малярства XIX ст., український авангард початку XX ст. Щойно укладено договір із Державним Музеєм Українського Образотворчого Мистецтва у Києві щодо випозичення творів.

Виставка збігається із 100-річчям українського поселення в Канаді й тим самим є відзначенням тої нагоди.

З нагоди виставки відбуватимуться додаткові події: музика, читання, показ фільмів організовані галерією. Пам'ятковi афіші і карточки також будуть доступні.

За додатковими інформаціями слід телефонувати до Тері Аселтайн і Гетер Музо на число: (204) 786-6641.

„Мрія може сповнитися лише один раз"

У редакції „Свободи" — мистецтвознавець Г. Логвин.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Визначний історик українського мистецтва д-р Григорій Логвин після два і півмісячного перебування в Північній Америці, на кінець своєї гостини, заходить ще до редакції „Свободи", щоб передати враження із пережитого і баченого.

Ми вже поміщували вичерпні інформації про незвичайно цікаві доповіді нашого мистецтвознавця, які він мав перед численною публікою так в Канаді, як і в ЗСА і аналізу його багатющої мистецько-письменницької творчости — тому нам не залишається вже нічого іншого, як поставити йому на від'їздному декілька питань про це з якими почуваннями та враженнями він повертається із цієї першої подорожі на Північноамериканський континент.

І тут саме наш учений розпочинає підсумки вражень, побачень та всього, що пережив у тих минулих тижнях від ствердження, що „мрія може сповнитися лише раз" — так і його мрія побувати тут, мати нагоду побачити шедеври мистецтва в музеях, пізнати українську громаду в діяспорі та з нею спілкуватися, — сповнилася.

— А що найбільше враження викликало? — питаємо, але наш гість не хоче ставити в нічому крапки над „і". Підкреслює, що багато спілкувався з українськими родинами, зі студентами, особливо в Канаді, де було до того більше часу, побував в канадських та американських передових університетах. На нього зробили сильне враження озброєність технікою, організація праці, швидкість з якою можна дістати усі потрібні інформації.

„Але тут — голосно роздумує д-р Логвин — існує певна загроза для інтелекту, коли він надмірно доручає свою роботу технічним засобам. Ми програємо в силі, а виграємо швидкість — стверджує Г. Логвин — ми виграли у світі в подробицях, але втратили картину світу, бо для homo sapiens важлива загальна картина — а це ми втратили".

— Мене непокоїть, що люди надмірно прив'язані до машин, а не підпорядковують її машини собі. Чим дальше йде цивілізація, бачимо, що є тільки науковий світ, а немає поетичної його частини. Але, все залежить від стилю життя, ціла творчість полягає в тому, щоб подолати море подробиць, а звернути увагу на найважливіше. Людство стоїть перед

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПРЕЗИДІЯ ВР УКРАЇНИ ВИСТУПИЛА НА ЗАХИСТ ЛИТВИ

Київ (УНІАР). — Тут в понеділок, 14-го січня, Президія Верховної Ради України ухвалила заяву, у якій висловила своє ставлення до подій в Литві. У документі сказано:

„Керуючись положеннями конституції УРСР, декларації про державний суверенітет України, договорів між УРСР та іншими радянськими республіками, спираючись на статут ООН, Загальну декларацію прав людини, Гельсінкський заключний акт та інші документи наради з Безпеки та співпраці в Европі, підтверджуючи прагнення побудувати правову демократичну українську державу та намір розвивати міждержавні відносини України на основі принципів суверенної рівності, невтручання у внутрішні справи, відмови від застосування сили, Президія Верховної Ради Української РСР заявляє про своє глибоке занепокоєння розвитком подій в останні дні у Литві та навколо неї; виступає за забезпечення конституційного порядку, поваги до закону в будь-якому регіоні; підтримує законно обрані органи державної влади в республіках і стоїть на позиції, що будь-які насильницькі дії проти національної державности з боку політичних партій, громадських та інших угрупувань є протизаконними; вважає неприпустимим використання на території будь-якої республіки військової сили для вирішення внутрішньополітичних і міжнаціональних конфліктів без згоди законних органів влади республіки. Такі дії суперечать конституції та іншим законодавчим актам СРСР, конституціям і деклараціям про державний суверенітет республік. Протиріччя, які виникають у процесі формування нової співдружності народів СРСР, повинні вирішуватись виключно мирними засобами, політичними методами. ПВР вважає аморальними та протиправними дії, які призводять до міжнаціональних конфліктів, порушень прав людини; засуджує дискримінацію людей за національною ознакою. Президія Верховної Ради Української РСР закликає всіх причетних до конфлікту в Литовській Республіці не допустити його ескалації і зробити все можливе для його мирного врегулювання. На цьому складному етапі нашої історії хай переможе розум та почуття відповідальності кожної людини і кожного народу".

В понеділок, 14-го січня, вирішено вислати до Литви делегацію від парляменту України, але у вівторок, 15-го січня, голова Верховної Ради Леонід Кравчук відмовився надати повноваження офіційних представників членам парляменту, котрі мали виїхати до Литви, тому кілька осіб, головно від Народної Ради, виїхали до Вільнюсу як приватні особи.

У Литві 15-го січня почалися похорони жертв кривавої неділі та оголошено триденну національну жалобу.

У Львові 16-го січня оголошено Днем жалоби по жертвах кривавої розправи в Литві, від 6-ої до 8-ої години вечора були виставлені свічки на вікнах і вивішені литовські й українські національні прапори з чорною стрічкою.

Події в Литві стали головною темою обговорення в урядах усіх держав, де їх розцінюють як спробу непомітно зробити військовий переворот в СССР саме в той час, коли увага світу прикривна до Перської затоки.

Засудив дії совєтської армії в Литві також голова Верховної Ради Російської Федерації Боріс Єльцин, який заклика створити російську національну армію і захищати Російську республіку від агресивних акцій. На думку Єльцина подібне може статися у всіх республіках.

Президент СССР М. Горбачов заявив на сесії ВР СССР, що він довідався про події в Литві лише після того, як усе відбулося. Президент поінформував, що його телефонічна розмова з головою Верховної Ради Литви була „дуже непродуктивною" і що дуже важко буде „шукати шляхи до діялогу, коли на чолі республіки такі люди". Горбачов заявив, що конфлікт фактично почався з рішення ВР Литви в березні 1990 року про скасування дії конституції СССР на території Литви. „Це був справжній нічний конституційний переворот", — підкреслив Горбачов.

Президент СССР наголосив значення 3-го з'їзду народних депутатів СССР, який скасував згадане рішення парляменту Литви, і заявив, що всі наступні акції президента, уряду СССР і всіх державних органів та інституцій, в тому числі й армії „не могли бути іншими". Цим самим він нагадав, що всі ці дії були передбачені рішеннями з'їзду, які були ухвалені комуністичною більшістю.

Очевидці подій у Литві розповіли, що вояка, котрий відмовився стріляти в людей, що оточили телерадіоцентр, намагаючись недопустити туди військовиків, того вояка вивели на сходини вже захопленого телецентру інші вояки і розстріляли. Домовину з тілом вояка цілий день возили по військових містечках Литви й пояснювали, що вояка вбили литовські націоналісти.

Згідно з останніми повідомленнями, телевізійна і радіостанція в Каунасі вже також захоплена військами, а також радіостанція „Незалежна Литва".

Збройне втручання Москви викликало негайну реакцію керівників західних країн. Президент ЗСА Джордж Буш, який раніше ніколи не засуджував дій Кремля, а лише казав, що занепокоєний дестабілізацією в окремих регіонах СССР, на цей раз виступив перед кореспондентами у Вашингтоні й відкрито засудив дії совєтських військ у Литві. Так само засудили дії совєтської армії керівники усіх европейських держав.

ҐРУЗІЯ ТАКОЖ ПОБОЮЄТЬСЯ НАПАДУ МОСКВИ НА РЕСПУБЛІКУ

Тбілісі, Ґрузія. — Численні мешканці ґрузинської столиці Тбілісі, які збираються кожного дня на головній площі і жваво обговорюють трагічні події в Литві, не безпідставно побоюються, що вони можуть стати черговою жертвою комуно-московського молоха. Ґрузія пам'ятає ще наскок московських вбивців, чорноберетників із спеціяльних частин, які 9-го квітня 1989 року, розбивали саперними лопатками голови чоловіків і жінок. Тоді в Тбілісі загинуло 16 осіб, а кільканадцять були поранені.

Вільнюс пригадав ґрузинам події 3-перед року, бо там також загинуло 14 чи більше осіб, а майже 200 були поранені. Мешканці Ґрузинської республіки побоюються, що коли Москві вдасться силою війська придушити свободолюбні прибалтійські народи, їхня орда появиться також і в Тбілісі, щоб подиктувати місцевому республіканському урядові, що він повинен, а чого не повинен робити. Про це ґрузини відкрито розказали кореспондентові газети „Ню Йорк Таймс".

Звіад Гамсакурдія, недавно обраний голова Верховної Ради Ґрузії, один з передових борців за відновлення повної суверенности і незалежности Ґрузії, не скривав своєї тривоги, а рівночасно побоювання за свій народ, який з натури „гарячий" і в атмосфері брутальної поведінки москалів може поставити ім неспівмірний спротив, бо Москва наїжджає на республіки танками, панцерними возами, а за ними тягнуть усі цілі зграї каґебістів та інших злочинців. „В республіці чимало зброї, — заявив Гамсакурдія кореспондентові, яка може бути вжита проти окупантів. Також внутрі Ґрузії залишається ще чимало проблем не розв'язаних. Очевидно, заявив він, всі ці внутрішні безпорядки інспіровані Кремлем, щоб мати претекст для інтервенції і зламання боротьби за незалежність".

Тепер у Ґрузії стаціонує 120,000 совєтських вояків. Головнокомандуючий тими військами ген. Валерій Патрикієв наказав своїм частинам зайняти такі стратегічні позиції, щоб оточити головні міста Ґрузії. Він мотивував своє зарядження „побоюванням", що, мовляв, „екстремісти" готують напад на армію. Існують в Ґрузії також місцеві частини добровольців і міліційні загони рів, бо дотепер Кремль властиво мав тільки дуже обмежену владу в республіці.

Навіть якщо республіці вдасться оминути московського наїзду, то Ґрузія все одно стоїть перед великими труднощами економічного порядку.

М. Ґорбачов хотів скасувати закон про свободу преси

Москва. — Виступаючи в середу, 16-го січня, на сесії Верховної Ради СССР, президент Міхаїл Горбачов запропонува тимчасово припинити дію закону про свободу преси, мотивуючи це, як він висловився, „розгулом наклепів і дезінформації" на сторінках багатьох видань. Серед видань, якими він незадоволений, Горбачов згадав тижневики „Куранти", „Комерсант" і „Московскіє Новості".

Особливе роздратування президента викликало останнє число „Московських Новостей", яке він показав депутатам: на першій сторінці тижневика поміщена фотографія литовського хлопчика, який біжить з національним прапором перед танком совєтської армії. На сторінці великий заголовок — „Кривава неділя", а під фотографією підпис „Злочин режиму, який не бажає сходити з історичної сцени".

Пропозиція М. Ґорбачова, однак, була відкинута більшістю депутатів, але Верховна Рада проголосувала за дивну компромісову пропозицію Анатолія Лук'янова, яка передбачає праву Верховної Ради і комісії у справі гласности прийняти „необхідні заходи для забезпечення об'єктивности преси".

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 15-ГО СІЧНЯ, Верховна Рада СССР 421 голосом проти трьох підтримала пропозицію президента Міхаїла Горбачова, щоби на місце Едуарда Шеварднадзе міністром закордонних справ призначити Александра Безсмертних. У Вашингтоні речник Білого Дому Марлин Фицвотер заявив, що президент Джордж Буш є задоволений з призначення А. Безсмертних на цю посаду. У дальшій розмові з кореспондентами засобів масової інформації М. Фицвотер підкреслив, що А. Безсмертних вже багато років працює в ЗСА на тому чи іншому пості представника СССР і є знаний в політичних колах Вашингтону. Він також сказав, що новопризначений міністер закордонних справ СССР відіграв неабияку ролю у поліпшенні совєто-американських стосунків і в питаннях пов'язаних із кризою в Перській затоці.

ІНІЦІЯТИВА ФРАНЦУЗЬКОГО уряду в останній хвилині добитись згоди Іраку відтягнути свої війська з Кувайту не увінчалася ніяким успіхом. Запропонована 11-годинна „передишка" в підготуваннях до війни не здобула з ніякої сторони підтримки. У висліді того французький міністер закордонних справ Мішель Рокард ствердив у вівторок, 15-го січня, що „прийшов критичний момент, коли залишилася тільки дія".

ВЕЛИЧЕЗНА ІНДУСТРІЯЛЬНА катастрофа в Японії, що мала місце 35 років тому, коли корпорація Чіссо викинула у море біля місцевости Мініматa тонни хемічного елементу живого срібла і затруїла тисячі людей, тепер знову стала дуже актуальною. В зовсім несподіваному вирішенні цілий ряд місцевих судів доручив урядові Японії признати, що ще 2,000 осіб вимагає відшкодування за те, що стратили здоров'я і є близькі смерти наслідком затруєння вод біля Мініматі.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Литви Альґірдас Савдерґас, відвідуючи Польщу заявив, що совєтська армія має намір перехопити владу в його країні і задушити всякі свободолюбні стремління литовського народу. Він додав, що має від президента Витавтаса Ляндсберґіса і парляменту Литви усі уповноваження створити за кордоном тимчасовий уряд. „Без сумніву, що литовський народ розглядає вторгнення совєтської армії ворожим актом, але ми ще й досі не знаємо хто цією армією командує", — заявив міністер Литви, відповідаючи на питання кореспондентів чому Міхаїл Ґорбачов відпекується від інтервенції армії, вбивств 14 осіб і поранення майже 200 осіб. Савдерґас підкреслив, що ніхто не знає хто тепер стоїть при кермі СССР. Правдоподібно генералітет армії і КҐБ. З цього треба зробити висновок, що вони таки перевели тихий переворот в Совєтському Союзі, зробивши М. Ґорбачова своїм пішаком. Покищо ніхто не хоче взяти відповідальности за вбивства у Вільнюсі.

РОЗПОЧАЛАСЯ ВІЙНА З ІРАКОМ

Вашінгтон. — У середу, 16-го січня, о год. 7-ій вечора східного часу ЗСА, речник президента Джорджа Буша подав до відома американському народові, що воєнні літаки ЗСА і союзників розпочали атаку на Ірак.

О год. 9-ій вечора в слід за цим першим повідомленням промовив до народу президент Джордж Буш на усіх телевізійних станціях, інформуючи про те, що атака військових літаків на Багдад та інші стратегічні пункти в Іраку і Кувейті розпочалася о год. 7-ій вечора. Президент розпочав своє повідомлення до народу словами: „Звільнення Кувайту розпочалося". Дальше у своїй короткій промові Дж. Буш зазначив, що американські війська розпочали атаку після того як усі заходи запобігти збройному конфліктові не увінчалися успіхом. Це привело до доручення Президента розпочати атаку на стратегічні пункти Іраку. В першій атаці взяли участь крім американських літаків також британські, французькі і Савдійської Арабії.

Перші вістки кореспондентів з Багдаду інформують про знищення будинку пошти, рафінерії, комунікаційних станцій і військових баз.

Всі політичні провідники в ЗСА у хвилині вибуху війни стали вірно поруч Президента, висловлюючи лише свій смуток, що так сталося, а Президент заявив, що він доложить усіх зусиль, щоб було якнайменше жертв у людях серед американських військових частин і щоб війна закінчилася якнайскорше. Державний секретар Джеймс Бейкер вже в год. 8-ій вечора повідомив в умовлений тайний спосіб амбасадора Савдійської Арабії з цей короля Фагда.

До ранку четверга, 17-го січня, не було повідомлень про інші сутички поміж військами. Вістки, що у першій атаці збито 14 американських літаків уважають неправдивими і офіційно досі відомо лише про один зі стрілений британський літак та два американські.

Вістка про початок військової дії проти Іраку викликала серед американського населення дуже різні почування. Хоча опитування стверджують, що більшість населення уважає, що не було іншого виходу як почати збройну акцію, в різних містах відбуваються противоєнні демонстрації, а родини тих, що находяться у військовій службі, занепокоєні долею своїх близьких. Молитва та непевність — це почуття, які враз із полегшою, що напруження останніх тижнів вкінці розв'язалося, панують серед американського населення у ці перші години воєнного конфлікту.

Українець став мейором містечка Вудбайн

Мейор Вудбайну В. Піколицький з батьком, дружиною та дітьми.

Вудбайн, Н.Дж. — Тут обрано мейором міста українця Василя Піколицького, який сам, як також його батько є членами 387-го Відділу УНСоюзу. Секретаркою цього Відділу є Катерина Панчишин. Батько теперішнього мейора є головою Відділу та активним членом Українського Народного Союзу.

Мала українська громада у цьому містечку радіє вибором українця на цей відповідальний пост та щиро йому ґратулює.

В АМЕРИЦІ

КОЛИ НАБЛИЖАЛАСЯ північ вівтірка, 15-го січня, то ціла країна немов застигла в непевності. Саме ця непевність перед назначенням Організацією Об'єднаних Націй терміном для виведення окупаційних військ Іраку з Кувайту та безрадність будь-якого впливу на події спонукували громадян ЗСА реагувати за особистими уподобаннями. Одні молилися, другі маршували, ще інші дарували свою кров на потреби війська, а найбільш затурбовані можливістю війни виходили на вулиці своїх міст і з обуренням протестували. Такі противоєнні протести відбулися у Вашінгтоні, Ню Йорку, Атланті, Бостоні та в інших містах країни. Тисячі осіб зібралися перед Білим Домом і будинком ООН, на площах університетських містечок, у парках і на хідниках, щоби в цей спосіб заманіфестувати свій спротив. Один з найбільших протестаційних маршів був у Сан-Франсіско, де 400 демонстрантів заарештовано. Час терміну пройшов, але безрадна непевність залишилася.

З УВАГИ НА ЗАГОСТРЕНУ ситуацію та правдоподібність війни в околицях Перської затоки і погроз Іраку про терористичні акції на терені ЗСА, відповідальні чинники за безпеку країни та її громадян вжили заходів, щоби не допустити до здійснення цих іракських погроз. З уваги на це збільшено охорону та посилено перевірку в публічних будинках, котрі саме могли б бути прицілом для напасників: біржі, державні установи у Вашінгтоні, будинки Капітолю та Пентагону, військові бази і поліційні станції. Найбільш строгі заходи безпеки введено на летовищах країни, де детектори підтягнено до досі нечуваної чуйности. Збільшено кількість агентів тайної служби довкола та в самому Білому Домі, а Департамент юстиції зарядив, щоби ФБІ перевірило, де в ЗСА знаходяться коло 3,000 іракських громадян, яким вигасли візи в'їзду.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N J

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N J 07303

Ґорбачов: „Я не знав..."

Впродовж поверх п'яти років свого володіння Міхаїл Ґорбачов був осередком уваги Евразії та всього міжнародного світу. Він виявив гнучкість у політиці і тактиці, яка межувала з хамелеонством, раз-у-раз змінював рішення і раз-у-раз дивував своїм амбіціонерством, жадобою влади титулів та вірністю Комуністичній партії тоді, коли банкрутство комунізму стало ясне кожній політичній дитині.

В понеділок, 14-го січня 1991 року, добавив своєму майбутньому біографові дуже цікаву риску: цинізм. В минулу суботу й неділю совєтські танки й елітарне військове з'єднання перевело масакру мирних демонстрантів у столиці Литви Вільнюсі, залишаючи на скривавленому майдані перед будинком парляменту 14 вбитих і біля 200 ранених. Президент Литви Витавтас Ляндсберґіс даремно намагався сполучитись телефонічно з Ґорбачовим — Ґорбачов не хотів говорити з ним. Аж коли вістка про пролив крови у Вільнюсі стрепенула мешканців Москви і ввесь Захід, коли президент Буш, державний секретар Джеймс Бейкер та всі західні засоби масової інформації натаврували ту брутальну і безглузду акцію, Ґорбачов відізвався: „Не знав. Мене повідомили аж після тих подій. Це обласне військове командування рішило". Це не було крутійство, це не була звичайна така собі брехня, це був цинізм, на який не дозволяє собі ніякий шануючий себе державний діяч. Найцікавіше у цьому, що Ґорбачов їздив багато разів на Захід, стрічався з різними демократичними лідерами, нараджувався, зокрема з президентом Бушем та його дорадниками і він повинен був знати, що такий цинічний вислів викличе несмак і обурення.

Неґативні для Москви наслідки виявилися швидше, як можна було сподіватися. Буш і деякі члени Конґресу та речник Европейської економічної спільноти загрозили, що у випадку продовжування подібних репресій, як у Вільнюсі, прийде ревізія відношення до СССР, зокрема щодо признання Москві фінансової допомоги на рятування від голоду. Економіка в СССР така, що вся енерґія Ґорбачова була зосереджена на заходах щоби дістати від Заходу помічну руку. Коли б він тепер втратив доставу зерна і збіжжя від Америки та харчі вартости одного більйона дол. від Західньої Европи, то це був би кінець політичної кар'єри Ґорбачова.

Цей кінець прийде все одно і є вже познаки протверезіння американського захоплення тим кремлівським „демократом". На цьому місці була вже згадка, що американський амбасадор у Москві Джек Метлок нараджувався з Борісом Єльцином, який перестерігав був Ґорбачова не переводити репресій проти окремих республік. На двох останніх вершинних конференціях, на Мальті й у Вашінґтоні, Буш маніфестував кінець холодної війни, започаткування ери співпраці та свій персональний сантимент до Ґорбачова. У такій атмосфері було річчю не до подумання, щоби якийсь високий урядовець ЗСА нав'язував контакт з відомим політичним суперником і персональним ворогом Ґорбачова. Коли Єльцин минулого року приїхав до Вашінґтону, то на його просьбу прийняли його в Державному департаменті, але не розмовляв з ним офіційно ані державний секретар Бейкер, ані тим паче Буш. Ситуація змінилася через ніч. Великодержавну політику ведеться на довшу мету. У Вашінґтоні, мабуть зорієнтувалися, що Міхаїл Ґорбачов не є ґарантом стабільности, спокою і промотором демократизації, і тому амбасадор ЗСА у Москві вже розмовляв із Єльциним. Це добрий знак.

Своєю заявою, що він „не знав" про масакру у Вільнюсі, Ґорбачов доказав, що або він вже не панує над ситуацією і генерали роблять, що їм подобається, або — він брехун і цинік. Маршал Дімітрій Язов є військовим міністром в уряді Ґорбачова, президента з диктаторським повновластям. Ґорбачов доказав своєю політикою супроти Литви й інших волелюбних республік, що він мала людина. Члени Нобелівського комітету, які вибрали його на лавреата, повинні засоромитись.

М. Мельник

НАЦІОНАЛЬНО—ПОЛІТИЧНІ І ЕКОНОМІЧНІ ПОЗИЦІЇ КПУ

У половині грудня відбулася друга частина 28-го з'їзду КПУ. Тому що уряд України є в її руках, варто приглянутися, що її верхівка думає.

Слід заздалегідь зазначити, що членство в КПУ злетіло вдолину у досить катастрофальний спосіб. Ще в грудні 1989 року секретар ЦК КПУ Кравчук завважив, що Комуністична партія нараховує 3.5 мільйона членів (з яких „...один мільйон не володіє українською мовою"). У своїй програмовій доповіді на з'їзді перший секретар ЦК Гуренко подав до відома, що нині в партії є три мільйони людей. Та з дискусій на з'їзді довідуємось теж, що велика кількість членів перестали платити членські вкладки. І тому можна припустити, що партія нараховує десь біля 2.5 мільйона членів.

Хто виступив і хто залишився в партії?

Цікавим показником тут є акції національно свідомої і політично ліберальної групи членів КПУ у Верховній Раді. Вони об'єднались формально у Демократичній Плятформі, а недавно частина їх заініціювала Партію Демократичного Відродження України. З того виразно виходить, що національно свідомі та ліберальні елементи в партії втратили надію на більш основні внутрішні реформи. Таким чином ті ж українські національні і ліберальні елементи в партії пропорційно сильно зменшилися. Більшість тих, що залишилися, — це російські імперіялісти та їхні українські поплентачі. Вони не дуже журяться або й є проти українських національних інтересів, проти індивідуальної свободи і проти правдивих економічних реформ в напрямі вільного ринку. Значна кількість із них надіється, що Ґорбачов піде слідами своїх попередників і за допомогою КҐБ, МВС і війська приведе в країні (для них „країна" — це не Україна, а СССР — ММ) „порядок". Звичайно, того роду надії на відновлення керівної ролі Комуністичної партії затримують в партії значну кількість людей, інакше кількість членів зменшилася б ще більше.

Тепер іде завзята боротьба між українськими твердими самостійниками та партією. На чолі тої боротьби переважно є Українська Республіканська Партія, Рух, Українська Національна Партія і Спілка Незалежної Української Молоді. І коли Компартія в національній площині підтримує деякі корисні для незалежности України потягнення Верховної Ради чи уряду, то підтримка та — це далеко не завжди вияв власної ініціятиви. Це поступки українським самостійникам, як теж і страх перед втратою позицій в народі. При тому є дуже важливо мати на увазі, що у ВР певна кількість депутатів, членів Компартії КПУ, не все роблять те, що їм кажуть їхні наставники.

Які ж є позиції Компартії в площині національних інтересів українського народу?

Незалежности України Компартія не підтримує. Не тільки це. Вона, будучи вірною людям Ґорбачова, одверто виступає проти „сепаратистів". Вона активно пропонує підписання союзного договору, хоча до деяких пунктів в ньому не має застереження.

Українські самостійники називають парляментарну більшість у ВР „червоною бриґадою 239", яка дістає прикази не з Києва, а з Москви. Вони вважають теж, що партія несе відповідальність за усі ці неймовірні злочини супроти українського народу.

Щоб невтралізувати того роду оскарження і закиди, з'їзд Комуністичної партії вирішив прийняти статут партії. Прийняття статуту мало б бути доказом автономії Компартії України по відношенні до КП• СССР. Та, дивлячись на плятформу партії відносно українських національно-політичних проблем, автономія та є тільки на папері. І так у своїй програмовій промові на початку з'їзду Гуренко виразно з'ясував ролю партії у боротьбі українського народу за самостійність. Він здеклярував нездорово амбітними „...намагання мати свої власні гроші, свою армію, митну службу тощо...".

З цього всього ми виразно бачимо не тільки характер людей, які є в КПУ (мільйон людей, що не знають української мови), але й типи людців, що нею керують. І тому можна цілком добре припускати, що без твердих українських самостійників КПУ мабуть не вважала б за потрібне приймати статут, щоб задемонструвати українському народові свою автономію по відношенні до Москви; тоді теж декларація про суверенність була б ще слабшою, чим вона є тепер.

Поза тим, з"їзд майже ніякої дійсно серйозної уваги не присвятив проблемам української мови і культури. Та що в тому дивного?

Партія намагається й далі святкувати побіди росіян над українцями, такі як Жовтнева революція і заснування УССР (в уряді якої були переважно росіяни. — ММ), хоч останніми часами святкування ті на деяких теренах цілком зникають, а в інших місцевостях переходять з публічних маніфестацій на святочні академії.

Компартія продовжує класти квіти під пам'ятниками Ленінові і домагатися кари для тих, що пам'ятники ті викидають на сміття. От так виглядає відношен-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Роман С. Голіят

Воєнні злочинці в Комуністичній партії СССР

А.М. Розентол, кореспондент „Ню Йорк Таймсу" у своїй статті п.н. „Москав Траєлс" з 18-го грудня 1990 року, пише, що публічні суди вбивників совєтського народу відбудуться в Москві. Але там буде так багато справ, що судді і лави присяжних, правдоподібно, муситимуть засідати також і в Ленінграді, Києві, Пермі, Одесі і інших містах СССР.

Він пише, що хоч майже ніхто на Заході не хоче про це говорити, проте ці суди є неминучими, хібащо темрява диктатури оповиє Совєтський Союз. Занадто багато совєтських громадян замордували люди, які й далі працюють, або одержують пенсійні чеки, ще занадто багато мільйонів ув'язнених щоб совєтські громадяни могли забути про ці злочини в той час, як злочинців не покарано.

Якщо сталінським катам і їх поплічникам не вдасться примусити уряд Ґорбачова до подавлення опозиції, — як останню надію затримати владу, — суди розпічнуться, можливо, вже у 1992 році.

Вимоги уцілілих жертв ҐУЛаґу чим далі ставатимуть голоснішими і їх не можна буде іґнорувати. До них приєднаються родини замордованих і тих мільйонів, що зникли, але про яких ніколи не забули ті, що їх любили.

Совєтські газети деколи подають вістки про заздалегідь інсценізовані процеси. Але на Заході вплив інтелектуалу й політичні діячі, які підтримують режим Ґорбачова, таким сильним, що справу покарання тих, що так довго знущалися над совєтськими громадянами обходять мовчанкою. Журнал „Коментар" у грудневому числі 1990 року помістив відважного листа Збіґнєва Бжезінського, в якому він пише: „Злочини Гітлера справедливо караються. Але в СССР є буквально тисячі колишніх вбивців і катів, які живуть на державній пенсії та — прикрашені медалями — беруть участь у різних революційних святкуваннях". Бжезінський далі оповідає, що колишній майор таємної поліції Серепенко, „Айхман" вбивства 15,000 польських офіцерів у Катині, живе у комфорті в Москві. Бжезінський твердить, що старшини, які брали участь у сталінській антижидівській чистці, є ще всюди. Багато росіян, жертв чи співучасників цих злочинів, знають хто вони.

Вбивці не підуть спокійно на лаву підсудних. Вони й далі займають високі пости в уряді, Комуністичній партії, КҐБ і в багатьох інших поліційних і розвідчих відділеннях СССР — ані одне з них не розв'язано на протязі майже п'ятирічного режиму Ґорбачова.

Ці люди, і ті, що виконували їх накази, є між провідниками „консерватистів", які поборюють демократію і децентралізацію. Вони прагнуть затримати владу в своїх руках і цим і себе. Єдиним рятунком для них була б цілковита совєтська тиранія, в якій вони могли б ув'язнювати, катувати, або вбивати кожного, хто зізнав би проти них.

Президент Міхаїл Ґорбачов може зробити своїм людям подарунок — позбутися цих людей. Але багато з них є його колеґами, а деякі, — його менторами. Є ознаки з Москви, що він боїться, або не хоче піти на остаточний розрив з Конумістичною партією, в імені якої вчинені всі злочини.

Майже кожний день приносить відомості про нові заходи Ґорбачова для зміпення КҐБ й інших органів „закону і порядку".

А. Розентол твердить, що західні уряди воліють Ґорбачова , ніж рискувати ще більшими змінами в СССР. Але принаймні деякі прихильники Ґорбачова з журналістично академічного світу починають нарешті, розуміти, що Ґорбачов став проблемою, а не розв'язанням її. Автор закінчує свою статтю сподіванням, що суди дадуть людям СССР нагоду подивитися в очі минулому, винести вирок комуністичній ері й закінчити її.

В обороні поляків, яких закатували московські комуністи, став колишній дорадник президента Джиммі Картера, проф. Збіґнєв Бжезінський й польський уряд.

Злочинець голодової облоги України Лазар Каґанович живе на пенсії в Москві. Комуністичний уряд України не засудив його за злочини проти людства. А скільки їх таких Каґановичів, відомих і невідомих, які несуть відповідальність за вбивства у Вінниці, тюрмах Західньої України і в різних ҐУЛаґах у Сибірі. Вже час зібрати свідчення від тих осіб, яким Бог допоміг залишитися живими, щоб заявити перед світом про злочини Москви.

Українсько-Американська Палата Адвокатів

ОБМАН МОЖЕ СПРИЧИНИТИ СМЕРТЬ НЕВИННОЇ ЛЮДИНИ

III.

„Відповідь: Перше мені показали ці більші знімки".

Було ще дев'ять коротких запитів і відповідей на них. Тоді спитали Горна: П„: Чи ви фактично утотожнили або пізнали когось на тих знімках?" „В: Так, цього Івана".

Це є перша брехня і вона має велике значення. Ми знаємо із звіту Догерті, що по довгім, вдумливім розгляді першого добору знімок, Горн не міг утотожнити ані розпізнати ні одної з них.

Слідуюче питання Московіца: „П: Чи вам було показано ще один добір знімок, окрім того, про який ми щойно згадували?" „В: Так". „П: В той час, як ви розглядали ці знімки — з другого добору — де знаходилася перша серія знімок?"

Чому Московіц поставив цей запит? Він дуже добре знав, що сталося під час допитів Горна, бо сам був на них присутній. По-друге, Догерті і Гаранд написали точний звіт з цього допиту, де ця сцена була в подробицях описана, і в якім вони звітують, що перший добір знімок лежав на столі перед Горном, а на самім верху була знімка Дем'янюка, обличчям догори, звернена до Горна. Очевидно, що Московіц не бажав, щоби цей факт дійшов до відома зацікавлених і він був певний того, що Горн у своїх відповідях також цього не виявить. Відповідь Горна на цей запит ані не здивувала, ані не розчарувала Московіца. Горн сказав: „В.: Вони знову були усунені".

І так відповідь Горна знов стала прямою брехнею. Московіц не був цею відповіддю цілковито задоволений і тому, стараючись глибше загнати брехню, поставив дуже навідне запитання: „П: Чи не правда, що в той час, як ви розглядали другий добір знімок, ви не могли бачити першого?" „В: Так".

Ще кілька інших питань і відповідей продемонструють дальше, до якої міри свідчення Горна були скандально фальшивими: „П: Чи — коли ви розглядали ці знімки — чи хтось вам суґерував, щоб ви вибрали — щоб ви утотожнили, або вибрали — котрусь особливу знімку?" „В: Ні".

„П: В той час, коли ви розглядали ці знімки, які знаходяться тепер перед вами і які є урядовим речовим доказом ч.3, чи в цей сам час ви дивилися на інший добір знімок?" „В: Ні". „П: Чи ці знімки були у вашім полі зору?" „В: Ні, вони були вложені назад у конверту і забрані геть".

Ні один із сучасних письмових звітів не згадує нічого про коверту: перший добір знімок, де знімка лиця І. Дем'янюка лежала цілий час в полі зору Горна; і цих знімок ніхто ніколи „не забрав геть".

Адвокат Московіц знав, що він веде свого свідка через скандально фальшиве свідчення. Що більше, він навмисне витягав дрібні, але видумані подробиці, щоб не було сумніву щодо „важности" цього зорхестрованого процесу впізнання. Чи не є цілком ясно, що Московіц здавав собі вповні справу, що це фальшиве свідчення зможе мати надзвичайно серйозні наслідки для життя самого І. Дем'янюка; що ці свідчення допровадять до того, що І. Дем'янюк втратить своє американське громадянство, що його депортуватимуть з Америки; що його насильно видадуть до Ізраїля, що його в Ізраїлі будуть судити як злочинця в кримінальнім суді за важкі злочини проти людства і, якщо він буде визнаний винним, тоді він може втратити своє життя? Чи Ізраїль був би піддав І. Дем'янюка судові, як воєнного злочинця, якщо б головний прокуратор знав про ці подробиці?

Закінчення

Щоб якнайкраще з'ясувати собі наскільки маловажними є свідчення п'ятьох свідків, які пережили Треблінку і які свідчили, що вони пізнали по 35-ох роках Івана Дем'янюка як того чоловіка, який був знаний в Треблінці як „Іван Ґрозний", треба спершу зрозуміти, як тих свідків знаходили. Важне в цьому відношенні є раннє пов'язання Совєтського Союзу з цією справою і як саме совєтська влада „допомогла" американським та ізраїльським властям знайти чоловіка, якого можна було б судити, як „Івана Ґрозного".

Спосіб, в який ім'я і знімка Дем'янюка були пов'язані з нацистськими злочинцями в Америці, повинен був насторожити будь-яку особу, навіть поверховно обізнану з історією Другої світової війни в Східній Европі, а саме, що совєтська інформація про українців може бути дуже сумнівна. В половині 1970-их років ім'я Івана Дем'янюка вперше появилося в совєтській українській газеті, яка обвинувачувала Дем'янюка як сторожив в таборі смерти в Собіборі в Польщі (а не в Треблінці).

В тому часі сьогоднішній поміркований вплив „гласності" на наклепи проти еміґрантів і антисовєтських націоналістів був немислимий. Українських национа-

(Закінчення на стор. 8-ій)

МИНУЛОГО ВІВТІРКА ТРИ американські військові літаконосці приєдналися до морської фльоти союзників, яка бере участь в бльокаді Іраку. Літаконосці „Америка" і „Теодор Рузвельт" перебували на Середземному морі, натомістьй літаконосець „Рейнджер", ще донедавна перебував поблизу Філіппін. Тепер в околиці Перської затоки є шість американських літаконосців. Перші три, котрі прибули сюди раніше це літаконосці „Джан Ф. Кеннеді", „Саратоґа" та „Мидвей". Разом з іншими родами військових суден, американська воєнна фльота нараховує 60 кораблів, найбільше згромадження морської фльоти ЗСА від часу Корейської війни.

Ганна Черінь

АҐНЕСА

I.

Я прочитала видану фотодруком „самвидавну" збірку малознаної, але дуже цікавої авторки, підписану гарним псевдом „Аґнеса Лебідь". Збірка — це підсумок життя і творчости Аґнеси: автобіографія, вірші, експромти і дуже цікаві, ділові, довгі примітки до лаконічних віршів про голод, про колективізацію, про історичні події. У віршах і квазівіршах часто недотримана рима і ритм — але те саме роблять і генії, дійсні й уявні. Поетичні канони можуть бути порушені несвідомо — або навмисно (авторка зазначає, що студіювала поетику). Збірка виграла би при допомозі редактора, але видно, що Аґнеса такої помочі не бажала: хотіла виступити в люди без гриму, без прикрас.

Я могла б сполучитися з авторкою листом чи телефоном і запитати про її наміри та погляди, але це вплинуло б на мій нарис. Я також хочу писати без редактора й коментатора — мої враження про твір, як його послано між люди. Я вирішила перевести уявне інтерв'ю, ставлячи запитання до відповідей, які дала авторка у своїй збірці „Щастя, народжене в огні".

Запитання: Аґнесо, де Ви народились, як пройшло Ваше дитинство? Адже ж ранні дитячі роки так багато значать у формуванні характеру людини, а спеціяльно — письменника...

Відповідь: Я народилась 1912 року на Кубані в родині вчителя. Була здібною, добре вчилась, але дитинство моє було тяжке й тривожне у шкереберті громадянської війни й совєтських репресій. Мого 14-літнього брата білогвардійці мало не розстріляли за те, що носив форму гімназиста. Батька змусили покинути домівку... Але маю і світлі спогади: чудова природа Кубані, качки в плавнях, свині що з голоду гризли корита, на кабиці вечеря упріває... А як я літала на коні! Або пригадую — як коня з шабайки випрягала, а він же такий любий, вірний... Наїхали голодранці на готовеньке господарство, поїли зерно, тварин, птицю — не впізнати станицю... З Росії наїхало повно люмпенпролетаріяту, якому нічого було губити; отож, такі пішли в колгосп, з них зформувався колгоспний актив. Вони позабирали від козаків землю й майно, на поле вигнали працювати школярів і студентів. Мусіли батьки йти в колгосп, щоб їхні діти могли вчитися.

З.: А що ж Ви, Аґнесо, робили в роки колективізації?

В.: Я вчилася і вчила. Дали мені групу хлопців-трактористів грамоти навчати — щоб вони могли хоч інструкції та написи читати. І навчила. Дуже мені дякували за науку, а я їх просила, щоб уважали, щоб при тракторах не покалічились. До речі, за мою працю мені нічого не заплатили.

З.: А як ви пережили голодні роки 1932-33?

В.: Дуже тяжко. Забрали батька старого, брата жонатого, чоловіків двох моїх сестер. Один із них — Семен Підгайний. Двоє з нашого роду померли з голоду. Написала я про голод кілька віршів — деякі були і надруковані в пресі — писали коротко, бо не можна знайти слів для опису таких страждань.

З.: Так, так, я пам'ятаю ці Ваші вірші. Отой, про хлоп'ятко, що „хитаючись вперед-назад говорило на двох мовах підряд: „Їсти хочу, кушать хочу"... „З тиждень воно благало, а потім його там не стало..." А прочитайте ви який вірш про голод...

В.: „Плаче груднячок у колисці, смокче кулачок. Сукровиці висмокче ковток — йому ловко — замовкне". Жінки й діти голосно плакали, а чоловіки — ті виходили надвір і плакали ночами, щоб ніхто не бачив. І сліз не стало...

З.: А як же з освітою? Закінчили?

В.: Мусіла їхати аж в Україну. Там закінчила сільськогосподарський інститут із званням агронома. Бачачи таке лихо навкруги, молилась грішно:

Господи! Пошли війну,
Та не одну,
Щоб нелюдське зло
В пекло пішло
Разом з нами,
Як бути рабами.

З.: Аґа! Вивчились на агронома, а говорите віршами! Як до того дійшло?

В.: До віршів завжди мала замилування. Якось в автобусі, під стукіт коліс, завіршувала:

Линуть,
Плинуть
Хмари чорні,
Хмари чорні,
Немоторні,
Накладають
Тіні сині...

Мені подобалась ця гра зі словами.

З.: А чи помітили ви, що подібно грався зі словами Тичина, та й не один Тичина? „Йде весна запашна...", „над нивами-приливами"...

В.: Тичини я тоді не читала. Читала Пушкіна. Але в мене все ж таки інакше, по-своєму: ось я пишу таке:
Сходить жар — місяць.
Ну, сходить він у мене, сходить у Пушкіна і в Тичини. Але далі:

Зачудований заєць стовбичить на дорозі.
Божа благодать.

Так, і в мене, як у Тичини, „йде весна запашна", але є і тільки моє:

Окупували солов'ї
Чагарники, гаї...

З.: Ви багато писали про весну, а про осінь — ні. Чому?

В.: Відповім віршем:

Не люблю я осінь!
Вітер жене лист — сміття.
Спізнившися забрати городину з поля —
Гниль та сморід.

З.: О, аж так?! А втім маєте рацію. Навіть квіти, коли гниють, немилі. Переглядала я ваші вірші, спостерігала спроби деякого модернізму... Чи не тому, що часом не приходить потрібна рима або слова в ритм не вкладаються, ви часом переходили на верлібр?

В.: Не тільки часом, а часто. Я взяла звичку записувати віршами своєрідний щоденник.

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1990-ГО РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:
З ДНЕМ 30-ГО ЛИСТОПАДА 1990-го РОКУ, ВІДДІЛ Ч. 78, ЗЛУЧИВСЯ З ВІДДІЛОМ Ч. 265, в один Відділ ч. 78 з осідком у МАЙНЕРСВІЛ, Па., секретрем є Марія ПЕТРУНЦЬО. ПРОСИМО у всіх справах членства та забезпечення звертатися до секретаря злучених Відділів, пані Марії ПЕТРУНЦЬО.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Кашул Томас мол.
47 Нуш Крейґ
63 Келлер Ада, Аллелуя, Анґеліна, Джамайка, Марлій, Рад
76 Ленард Стефан мол.; МкНалій Стефанія А.
82 Едлар Матвій 2.
112 Качмарик Мацкензія
120 Айрес Сусанна; Рефіс Степан
127 Гийнес Стефанія
158 Фуртак Христина
211 Сканлон Джакліна
216 Онуферко Анна; Тарнавський Ніна М.
220 Ланик Микола
230 Котик Павло
238 Данилевич Лавра, Наталка
271 Говель Патрик, Емілія
274 Ульбрихт Христя
324 Бабіяк Іван
327 Гандій Елізабета
372 Ідек Джонатан
385 Клермонт Адріяна
401 Салук Дмитро
412 Смал Кондрат
427 Тисовський Томас
434 Крамар Татяна
445 Тодгунтер Вікторія 2.
452 Вайджин Наталка
458 Мороз Марко
465 Ромас Наталка, Тамара, Адріяна
484 Кроп Йосяг
496 Латс Аліна, Ігор, Радомир; Сиротинський Володимир, Даник, Ліля, Ольга, Таня, Тарас

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
83 Олеанчик Христина
109 Морріс Андрея
123 Ласковський Марія
146 Винницький Іван
147 Кар Володимир
158 Кузишин Галина
175 Колберт Петро
177 Кронін Нелл
235 Бобак Христина, Лорі
242 Пулс Денис мол. 2, Кейт; Рейсі Джіна, Кімберлій, Микола
245 Кнауб Ольга
270 Самулка Стасій
291 Напора Тарас
320 Венґер Микола

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
26 Карач Джефрій, Дженіфер, Ґеральд

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
45 Погорило Ераст
134 Лебедович Ліза
430 Гевка Надія

СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
88 Полянський Богдан
338 Седлацько Ґеральд

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
347 Карач Дженіфер, Джефрій, Ґеральд

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
63 Масавд Башір
109 Морріс Андрес
120 Горчак Олексій
146 Винницький Іван
147 Кар Володимир
175 Кольберт Петро
177 Кронін Нейлі
235 Бобак Лорі, Христина; Кнавб Ольга
268 Шофіелд Рек мол.
269 Фуга Богдан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
66 Дійжер Христина
119 Еспосіто Мішель
170 Боррас Тембій
211 Стегній Стефан
216 Мазуркевич Доріян
217 Колдан Михайло; Мілліман Джемс
240 Коччі Ліса
266 Терлецький Діян, Діянна
283 Шов Христина
287 Рондяк Марко
301 Кліш Анна
316 Ландрій Юлія
361 Дребич Христофор
409 Каррера Голій
439 Зароський Марко
442 Матла Роман
464 Мандзюк Андрій
465 Морозюк Лінда

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
22 Дузанський Ліза
53 Крисалка Делоріс
83 Олеарчик Христина
102 Баєр Діяна
123 Ласковський Марія
128 Трігос Людмила
146 Корбіяк Михайло; Марітчак Христина
147 Кар Аліна
158 Кузишин Галина
230 Яслик Річард
270 Самулка Стасій
288 Загноський Михайло мол.
305 Дунлап Толд
320 Телюк Іван
421 Дідович Саллій
481 Ґрагам Едвард, Маршал
497 Осташевський Соня, Тереза

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
96 Кемпа Михайло
287 Федорчак Михайло

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Фінкбейнер Анна Л., Давид; Гавкс Роберт
31 Хачо Дженіфер
42 Ґрес Анна
59 Яцишин Діяна
63 Бровн Катерина; Марцюк Джансон; Турко Михайло
70 Крихковська Елена
83 Василенко Роберт; Кусин Стефан
88 Кольцьо Ксеня; Стефанишин Леся, Таня; Тобін Річард мол.; Шайген Артур
116 Клос Іван
146 Корбіяк Ірена
154 Боровик Тельма
161 Дреєр Катерина; Морров Ліза, Марія
163 Василовський Павло; Ценко Іван
172 Івашко Гелена
216 Сенишин Марія
217 Вовк Марія; Колдан Михайло
220 Ланик Василь
221 Осташ Зенон
231 Чубик Катерина
266 Терлецький Дін, Даяна, Стефан мол.
269 Ґербегій Христина
271 Витрва Юрій
305 Кетгледжі Роберт
368 Адамик Роберт, Сандра
372 Бішоп Кеннет ст.; Джонс Василь
385 Грицько Іван, отець
404 Кушко Методіюс, отець
427 Дяків Джерій
437 Балиш Мечислав
458 Семенюк Гелена; Статкевич Ліза
465 Ромас Ніна
486 Кутзар Іван
496 Латс Леонід, Лідія; Сиротинський Анатолій, Світлана

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
3 Лебенський Ігор*; Рейнарович Зенон *
14 Дзедзюк Андрій *
58 Яковенко Марта
76 Карик Марта
83 Несторик Неллі
88 Метрінко Мішель, Моніка
94 Судомир Памеля
112 Качмарик Джеймс *
113 Годчак Кейт *, Дуґляс *; Філіпі Роберт *
133 Яковенко Микола *
147 Буґанан Хелен
170 Коблан Аліса
171 Павленко Наталка
172 Сливка Марта
204 Хадишей Роман; Біраковський Богдан *
214 Гірш Марія
217 Ліпошак Данило *
242 Пульс Денис 2 *, Елисавета; Рейсі Патриція
268 Кіт Катерина
270 Островський Стефан *
281 Дворський Емілія, Микола
305 Флагертій Марія
321 Мандрусяк Іван *
339 Безпалько Стефан *, Ярослав *
348 Городиський Ольга
355 Казім Гелена 2, Іван 2 *
361 Свистун Михайло *
375 Лацик Володимир
397 Дзівак Іван
399 Брама Петро; Мішалов Вадим *
412 Мельник Катерина
414 Лужницький Евгенія
430 Януш Марія
432 Місків Параска
442 Чорневич Михайло *
472 Матвишин Юрій *
473 Білоус Аґата 2.
488 Мукута Дмитро

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
3 Албе Христина; Бойко Дарія; Вейдіґ Іванна; Дмитрик Максим мол. *; Палій Петро *
26 Вашлик Іван *, Доротій
78 Ді Сарро Тіна М.; Ґлович Іванка, Роза; Задрожний Анна; Кочубка Адель, Анна мол., Анна, Іванна, Іван *, Ґарій *; Мартиник Михайло *; Паламар Едвард *; Радфорд Катерина 2; Шілер Гелена
88 Брида Крейґ *, Річард С. отець, Карен С.
230 Ваґнер Річард *; Заяць Олександра
264 Кочіс Кеннет *
349 Стахів Денис, Мирослава
377 Шуя Володимир, Джанетта, Катерина, Стефан
381 Несторович Галина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
206 Ковальчук Евгенія
327 Мамус Василь *
430 Кнігницька Параска

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
7 Бучер Іван *
42 Міялик Стефанія
47 Ді Боно Михайло *, Сірка
63 Гілеман Марґарита
83 Дурек Марія, Михайло *; Яницький Василь *, Данута
88 Кардашинець Вікторія; Королишин Петро *; Кравець Евген; Полянський Одарка; Слободян Софія; Федущак Наталка
128 Бутшельдер Іванна
133 Кравчук Роман
134 Міґнолі Віктор *
161 Гусак Катерина
266 Базар Лідія, Мирон
231 Далеандро Франк III *; Ґаритій Йосиф III *, Томас *; Палайя Франк *
306 Дортон Джеймс *
353 Ярко Микола
445 Скрипка Володимир
496 Кобзар Діна, Василій; Шур Олександер *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
16 Брида Карен, Крайґ *, Річард
83 Заяць Олександра
88 Стахів Денис, Мирослава
171 Албе Христина; Бойко Дарія; Вейдіґ Іванна; Дмитрик Максим мол. *; Кочіс Кеннет *; Палій Петро *
217 Несторович Галина
233 Шуя Володимир, Джанет, Катерина, Стефан
265 Ґлович Роза, Іванна; Ді Сарро Тіна; Задрожний Анна; Кочубка Адель, Анна мол., Анна, Ґарій *, Іванна, Іван *, Мартиник Михайло *; Паламар Едвард *; Радфорд Катерина 2; Шілер Гелена
347 Вашлік Дороті, Іван *
348 Ваґнер Річард *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
14 Дзедзюк Андрій
17 Барчук Пеарл; Костюк Марія
42 Д'Алесандро Дарія
43 Масний Андрій *
83 Несторик Неллі
88 Метрінко Михайло, Моніка
94 Логінський Стефан д-р *
99 Древеняк Емілія
112 Качмарик Джеймс *
114 Маслайчук Василь *, Павло *
133 Яковенко Микола *
147 Буханан Гелена, Мотрук Юрій
161 Масон Річард *
170 Коблан Аліса
172 Сливка Іван, Марта
217 Ліпошак Данило *
221 Олшанський Михайло *; Садовий Яків *
268 Шофільд Марія
269 Дякун Честер *; Ґербегій Христина; Фуґа Ірена 4, Богдан 4 *, Христина 3 (три)
271 Гричко Роберт *
305 Бавглер Іван *; Флагертій Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
9 Салак Юлія
14 Гандзій Лідія
15 Бен Константіна *
16 Коваль Доротій
25 Булия Василь
76 Кравець Ірена, Дарія
88 Ковальський Ірена
83 Мелко Теодор *
96 Павелко Марія
103 Фафендик Марія
116 Клос Іван
158 Ґарсон Дебра
169 Остапів Марія
172 Кенеді Артур *
194 Голюка Евген *
217 Приймак Марія
220 Гарасим Темотій *
221 Губчак Юрій
233 Шевчук Володимир *, Стефан *
240 Самокишен Богдан *, Левко *
242 Мушалка Йосиф *
253 Ставіяр Катерина
277 Лешко Микола *
283 Снігур Шерил
292 Кузьо Роман
341 Фурґаль Богдан *
343 Вовкович Маріон; Вольмер Джойс, Джанет
346 Лаврів Юлія
371 Міз Оксана; Мицьо Віра; Петерс Христина
375 Аннюк Антоні; Брикович Теодосія
379 Касіянчук Іван *; Томків Теодор
383 Смочило Михайло, Софія
387 Туриш Зіна
402 Шевчук Катерина
414 Гершоник Лорейн; Матвієнко Василь *, Гільда
430 Івашків Ольга
432 Благий Люся; Бруч Василь *; Плавіюк Ярослава
441 Івасиків Анна
451 Спитковський Карл *
452 Раєвський Катерина
481 Когл Анна
484 Холявка Петро
497 Іванишин Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Климишин Євген *; Лушик Павло *
7 Шляхтянчин Томас *
8 О'Леар Теодор *
32 Шулак Емілія
39 Дякух Стефанія
47 Ганич Карол, Микола *; Явний Наталка
53 Івасів Павліна
65 Буска Василь мол. *
76 Островка Іван
99 Узялко Павло мол. *
102 Косик Михайло *
106 Каппа Петро *
107 Міндок Річард *; Шевців Галина
112 Лукас Катерина
113 Годчак Дуґляс *, Кейт *; Філліпі Роберт *
127 Реґуля Павлина
147 Рудакевич Елейн
165 Воґон Олга
182 Гомайчак Іван, Чупак Ольга
204 Біраковський Богдан *; Хадшей Роман; Чарторийський Іван
214 Гірч Марія
216 Білаїв Володимир *
217 Фута Марія
254 Єдзиняк Катерина
268 Кіт Катерина
270 Островський Степан *
281 Дворський Емілія, Микола
290 Блашків Ігор *
291 Гаєвський Анна
305 Андрусишин Томас *; Корінчок Іван *
317 Бурак Карло *
321 Мандрусяк Іван
325 Чупа Варвара
327 Криницький д-р Борис
334 Вакут Катерина; Хома Стефан
336 Пелюшкевич Романа
360 Антонишин Лідія
375 Лацик Володимир
379 Кавка Петро
385 Дмитрук Володимир *; Лісович Богдан *
397 Дзівак Іван; Ганасевич Ірена
399 Брама Петро; Мішалов Вадим
414 Ложницький Евгенія
421 Дідович Ґаррі *, Марія
430 Януш Марія
438 Труш Михайло, Ольга
458 Руссо Джені
461 Старушак Іван *
462 Горнич Адріян
472 Матвишин Юрій *
488 Микита Дмитро
490 Чорномаз Евелин
497 Осташевський Тарас *
505 Волощук Гарольд *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
149 Пальмер Варвара, Чарльс *
427 Дяков Джері *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
2 Будик Андрій *
5 Шамен Стелла 3 (три)
17 Месик Петро
23 Смолин Анна
39 Курилко Анна
40 Пелинський Марія 2.
42 Симончук Марія
53 Дуб Марія
67 Берій Стефанія
70 Желета Катерина
88 Пеленський Іван
99 Шийка Анна
102 Шокалюк Катерина; Філіпов Ольга
105 Процюк Анастасія
116 Скрипчук Ірена
121 Мокрій Володимир *
123 Остінський Михайло
127 Ляшук Євгенія
130 Кріль Іван 2
131 Басараб Анна 2; Чиж Ксеня
146 Паливода Анастасія
147 Галюлько Олексій 2 *
153 Суфлер Дмитро; Тарас Петро
161 Грицик Степан *; Лапик Юрій 2 *; Тундер Михайло мол. *
182 Бджорндал Текля
191 Плекан Славко *
209 Серфін Марія
221 Мерза Стефан
223 Гренцечин Тілля
245 Александрович Катерина
257 Крухковський Іван *
270 Барон Ксеня
281 Сірий Олександер 2 *
287 Павчак Павло *
292 Сотник Марія; Сантана Рафаель *
304 Сукміновський Петро *
305 Вісловський Іван 2 *
317 Лесчинський Микола *
321 Воробець Іван *
322 Дубак Михайлина
323 Звадик Петро 2 *
325 Чепак Катерина
343 Санагурський Стелла
345 Луцик Ольга
346 Фішер Джерій
370 Равлик Марія; Колесник Марія
371 Лева Артур *
377 Когут Іван
379 Семків Василь 4 *
402 Сорока Микола *
409 Чеканський Єва
427 Елінський Єва
430 Середа Михайло
432 Курило Іван *
445 Шаварський Микола *
452 Прокоренко Фатина
487 Каноненко Іван *
503 Литвинець Ольга

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
59 Ящишин Данило
146 Корбіяк Ірена
465 Ромас Ніна
487 Новицький Оленка
496 Латс Леонід, Лідія; Сиротинский Анатолій, Світлана

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
76 Крисак Роман
164 Паркер Джефрій *
458 Скааб Адріяна, Андрій *, Марта

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
26 Вашлик Дороті, Іван *
88 Брида Карен
377 Шуя Джанета

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
17 Шевчук Олексій *
231 Далеандро Франк III *; Ґаритій Йосиф III *, Розамарія, Томас *
240 Якима Анна
305 Дортон Джеймс *
387 Краковський Боб *, Ольга
460 Джакобс Давид *, Луїз *
496 Кобзар Василь *, Діна; Шур Олександер *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
16 Брида Карен
233 Шуя Джанет
347 Вашлик Дороті, Іван *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
59 Литвин Олександра
94 Демчук Петро *
115 Бабич Петро *
125 Боднар Долорес
216 Білаєв Володимир *
267 Кравець Микола *
268 Леськів Петро *
271 Станецький Ярослав *
277 Матіяш Іван
336 Пасічник Марія
349 Петско Стефанія
375 Рак Теодор *
385 Дмитрук Володимир *; Солонинка Михайло
399 Сурівка Любомир *
402 Ігнаш Іван *; Шевчук Катерина
416 Махно Іван
430 Кнігницька Параска
471 Добровольський Марія
484 Іванишин Григорій *, Марія
498 Карпінський Олексій *

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ".

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 30-го листопада 1990

Кляса T16	113
Кляса P70	91

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	23
Кляса E18	1,990
Кляса E20	2,267
Кляса E65	264
Кляса P20	3,253
Кляса P65	144
Кляса TP65	1,207
Кляса T23	171
Кляса WSP	365
Кляса SP-E65	380
Разом	**10,268**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	7
Кляса P70	33
Кляса T	429
Кляса W	8,559
Кляса P20	5,796
Кляса E20	5,354
Кляса E65	1,615
Кляса P65	770
Кляса DP60	124
Кляса DP65	657
Кляса SP-W	353
Кляса SP-E65	193
Кляса ADD	5,842
Кляса T10	472
Кляса T5	114
Кляса DT30	4
Кляса ART	25

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	0
Кляса P20	422
Кляса E20	245
Кляса P65	29
Кляса E65	70
Кляса E18	11
Разом 30 листопада 1990	**31,124**

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го жовтня 1990)	**17,758**	**45,207**	**5,870**	**68,835**
Активні члени				
(Приріст у листопаді 1990)				
Нові члени	52	54	8	114
Прийняті наново	22	83	5	110
Прийняті з перехідними листами	3	35	4	42
Зміни кляс забезпечення	3	3	—	6
Прийняті з Деп. Молоді	—	—	—	
Разом	**80**	**175**	**17**	**272**
(Убуток у листопаді 1990)				
Суспендовані	2	31	18	51
Відійшли з перех. листами	3	35	4	42
Зміни кляс забезпечення	3	3	—	6
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	2	79	—	81
Вибрали гроші	12	55	—	67
Відійшли з випл. п. сум заб.	20	57	—	77
Виплатили вповні вкладки забезпечення	20	71	—	91
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезп.	—	3	23	26
Разом	**62**	**334**	**45**	**441**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у листопаді 1990)				
Виплачене забезпечення	20	71	—	91
На безпл. продовж. забезп.	1	6	—	7
Разом	**21**	**77**	**—**	**98**
(Убуток у листопаді 1990)				
Померли	2	29	—	31
Вибрали готівку	15	9	—	24
Повернені в активні	8	15	—	23
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**30**	**59**	**—**	**89**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця листопада 1990	17,767	45,066	5,842	68,675

У В А Г А

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць ЛИСТОПАД 1990-го РОКУ**, як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ**, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспенди вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, **за вийнятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом.** Те саме відноситься до членів, **які впродовж ЛИСТОПАДА 1990-го РОКУ** взяли перехідні листи і досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
Головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1990 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	171.92	161	1,289.76	327	805.63
2	70.89	163	969.21	330	623.45
5	938.33	164	353.97	331	464.48
6	261.24	168	84.59	332	139.95
7	514.79	169	356.45	333	204.00
8	904.52	170	5,051.81	336	536.91
9	98.52	171	4,436.15	341	457.72
10	193.16	172	255.15	345	684.61
11	54.56	173	910.72	348	959.50
13	1,449.00	174	1,309.32	349	855.77
14	527.14	175	1,359.90	350	823.56
15	1,521.60	176	202.87	353	699.70
16	237.84	177	123.86	354	327.72
17	229.36	178	103.99	355	66.27
19	209.06	179	101.19	356	275.08
20	1,227.46	180	396.88	358	87.56
21	179.71	182	991.13	361	512.36
22	997.85	183	3,153.88	362	186.41
23	179.39	190	25.32	364	189.60
25	5,405.02	191	793.52	367	457.60
26	150.97	192	169.42	368	1,229.56
27	1,229.23	193	27.74	369	15.98
28	164.14	194	920.45	370	107.65
29	239.26	200	738.53	371	1,371.61
31	302.89	202	37.91	372	874.61
32	937.23	203	50.92	373	59.13
36	95.11	204	1,850.63	375	2,115.18
37	872.52	206	1,409.99	376	15.40
38	512.40	209	349.67	377	664.03
39	1,882.81	211	32.20	378	419.19
42	2,303.26	212	149.25	380	98.30
43	165.50	213	95.78	381	646.23
44	94.61	214	1,476.85	382	242.75
45	323.41	216	986.66	383	537.26
46	177.18	217	1,759.57	385	1,019.11
47	1,349.66	218	52.05	387	151.15
48	244.59	219	171.98	389	76.81
49	427.48	220	1,034.53	390	43.92
52	56.19	221	1,390.58	394	143.38
53	1,021.04	222	274.17	395	61.04
55	502.82	223	93.31	397	1,649.09
56	340.43	224	90.17	401	1,182.44
57	937.42	226	142.29	402	69.34
58	31.22	228	17.67	403	314.55
59	1,570.20	231	461.30	408	126.27
62	2.99	233	950.59	412	58.92
63	2,147.21	234	462.48	413	2.56
65	22.41	235	347.02	414	1,648.58
66	305.98	236	239.52	416	83.80
67	252.69	237	480.51	417	30.30
70	1,591.27	238	519.49	419	163.81
73	7,64	239	363.35	421	321.88
75	169.08	240	2,513.08	422	707.68
78	722.76	241	37.35	423	790.66
81	312.83	242	2,825.55	424	545.09
82	875.07	243	100.42	425	66.17
83	1,417.83	245	849.30	426	228.62
86	498.75	247	19.12	427	754.45
88	1,524.84	248	202.35	429	9.30
89	152.85	253	28.70	430	1,012.17
92	41.80	254	358.72	432	2,225.69
93	524.83	256	562.92	433	53.10
94	1,976.96	257	335.61	434	980.28
95	30.08	258	4.02	437	645.20
96	379.67	259	290.83	438	77.10
98	85.47	260	99.04	439	748.37
99	70.36	261	260.11	440	229.72
100	4.97	264	82.06	442	314.58
102	200.03	266	1,606.66	444	775.09
104	84.88	267	869.81	445	545.99
105	10.67	268	597.62	448	721.13
106	667.87	269	170.65	450	1,069.13
107	170.41	270	1,412.11	451	457.94
108	17.39	271	1,179.10	452	531.25
109	65.62	274	175.00	454	159.75
114	571.30	275	20.00	455	327.77
115	314.14	276	687.54	456	214.99
116	698.92	277	857.37	457	88.97
119	52.99	280	16.54	458	1,526.19
120	711.24	281	1,634.08	459	55.25
121	553.51	282	50.74	461	353.80
122	167.21	283	261.52	462	78.77
123	1,584.54	285	649.66	464	402.44
127	908.54	286	60.24	465	1,567.84
128	143.73	287	695.54	466	80.40
129	10.67	288	407.27	467	118.11
130	946.74	290	244.91	468	39.52
131	281.02	291	615.56	470	12.30
132	55.15	292	1,087.18	471	483.47
133	852.50	293	377.42	472	917.05
134	128.65	294	9.95	474	121.03
135	80.06	295	491.30	476	55.35
136	461.07	296	63.64	477	132.53
137	630.68	303	98.18	479	560.30
139	2.37	304	298.45	481	373.77
141	10.88	306	49.81	484	731.28
142	343.91	307	847.64	486	144.40
143	221.65	309	30.10	487	131.33
145	77.95	312	32.92	488	1,577.45
146	1,324.61	316	4,211.44	489	754.90
147	512.09	317	179.69	490	731.45
149	14.58	318	162.36	491	177.85
151	96.79	320	1,211.88	496	402.45
153	1,972.77	321	625.11	497	17.87
154	62.64	322	127.81	500	55.05
156	447.64	323	375.68	503	21.89
157	63.65	324	516.77	505	169.72
158	1,506.30	325	418.55	506	12.08

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 183,849.60

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	7.95	166	46.20	348	13.05
2	33.00	167	22.20	349	6.95
6	22.00	168	12.35	350	4.80
7	3.20	170	3.05	353	10.50
8	8.30	171	11.65	358	69.70
13	43.50	172	27.40	361	29.00
16	32.65	173	39.70	364	30.70
17	12.20	174	54.30	367	26.80
20	9.20	176	18.00	368	56.70
22	49.80	180	33.00	371	34.15
25	71.30	182	38.30	372	6.50
29	11.00	183	35.50	375	40.45
32	32.05	194	29.55	385	30.60
37	44.70	200	35.20	387	13.90
38	4.80	204	22.75	395	20.20
42	31.60	206	32.95	401	38.60
44	0.85	214	38.30	402	13.80
46	11.00	217	46.20	403	8.30
47	22.85	219	11.00	408	6.50
49	53.60	221	43.00	412	31.20
55	5.00	222	12.20	416	11.00
57	13.00	231	15.70	417	11.00
59	39.25	233	33.50	422	39.30
66	34.30	235	6.50	423	9.20
67	9.20	237	30.50	424	15.10
70	13.00	238	41.95	426	9.20
78	13.75	239	9.90	427	39.05
82	6.50	240	104.20	430	50.75
83	49.25	242	74.50	432	103.50
88	2.45	245	26.90	434	118.85
89	9.20	247	0.75	437	13.10
93	1.00	248	2.55	438	9.20
94	35.70	253	2.00	439	38.90
95	5.00	257	26.00	442	51.00
96	6.75	261	9.45	444	70.45
102	0.85	266	31.90	445	38.00
107	23.30	269	76.00	448	9.20
108	0.85	270	12.30	456	15.80
114	6.50	271	15.75	458	25.05
115	38.20	277	49.15	459	5.65
116	15.20	282	0.85	462	19.50
120	21.85	286	27.60	464	32.50
122	6.50	287	36.70		
123	6.50	291	31.20	465	30.80
131	2.90	292	20.20	471	40.00
133	21.95	295	58.00	472	42.90
142	4.50	304	2.45	474	41.20
143	10.95	316	17.50	479	25.00
146	46.85	317	15.40	484	20.40
147	20.60	320	20.30	487	45.30
153	21.65	327	11.00	490	15.70
156	19.50	331	8.70	491	15.50
157	8.30	332	2.20	496	22.75
158	11.00	336	26.75	497	0.90
161	13.00	341	19.70	500	8.30
163	35.90	345	13.00	505	11.00

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 4,127.05

ВИПЛАТА ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1990 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
29	Ева Бат	50.00
29	Катерина Песіль	50.00
94	Филимон Фурда	50.00
102	Василь Жук	50.00
116	Василь Коцопей	50.00
131	Володимир Кокорудза	50.00
137	Михайло Терлеский	50.00
137	Іван Трущ	50.00
163	Анна Буські	50.00
180	Стефанія Дженет	50.00
204	Іван Близнак	50.00
204	Ірина Рудик	50.00
276	Марія Ендрус	50.00
276	Джозефіна Мандзяк	50.00
276	Ольга Папінчак	50.00
333	Микола Боберський	50.00
382	Ольга Фарроне	50.00
382	Френціс Льокітіс	50.00
352	Марія Шаблевич	50.00
	Разом	**950.00**

КАНАДА

407	Карпо Чорномаз	50.00
407	Богдан Лапан	50.00
	Разом	**100.00**

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ДОПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1990 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
14	Михайло П. Отрок	500.00
14	Михайло П. Отрок	1,000.00
16	Михайло Зедайко	500.00
16	Михайло Зедайко	500.00
16	Михайло Зедайко	500.00
23	Анна Смолин	500.00
25	Марія Филик	500.00
25	Юліян Савчак	1,000.00
37	Анна Каплун	1,000.00
45	Євген Б. Пеленський	1,000.00
56	Фредерик Зок	500.00
63	Іван Турко	500.00
70	Катерина Ґелета	500.00
76	Симон Пилипишин	1,000.00
88	Степан Петричка	1,000.00
94	Стелла Лечкан	500.00
94	Павло Сенько	1,000.00
94	Павло Сенько	1,000.00
96	Михайло Петро Кемпа	500.00
103	Осип Колодрубець	1,000.00
104	Софія Рудик	1,000.00
116	Ірена Скрипчук	500.00
120	Микола Коти	1,000.00
130	Степан Черепаний	1,000.00
143	Марія Сенкарук	500.00
146	Ґльорія Ґоїв	500.00
153	Степан Чорпіта	5,000.00
161	Юрій Лапік	1,000.00
161	Юрій А. Лапік	500.00
161	Михайло Тундер, мол.	500.00
175	Петро Семеґен	1,000.00
175	Петро Семеґен	1,427.00
179	Андрій Гатло	1,000.00
182	Іван Гнатейко	500.00
182	Іван Гнатейко	1,000.00
184	Д-р Остап Баран	500.00
204	Микола Гаврилко	500.00
219	Марія Ґрещук	500.00
240	Василь Бучацький	631.00
240	Ольга Кладочна	1,000.00
254	Євгенія Н. Наконечна	1,000.00
277	Михайло Р. Гривчук	1,000.00
287	Павло Павчак	1,000.00
291	Марія Смеречинська	1,000.00
292	Берніс Тейльор	1,000.00
295	Анна Лесняк	525.00
304	Анна Крісті	1,000.00
317	Микола Лещинський	1,000.00
321	Іван Воробець	1,000.00
322	Михайлина Дубас	500.00
325	Катерина Чепак	500.00
334	Василь Кичун	2,500.00
334	Василь Кичун	500.00
334	Михайло Вакут	1,000.00
334	Михайло Вакут	1,000.00
343	Стелла Занаґурська	500.00
347	Ричард А. Сіберт	1,000.00
368	Осип Сохор	5,000.00
372	Станислава Свинаренко	1,000.00
372	Станислава Свинаренко	500.00
397	Марія Матковська	500.00
406	Петро Моганко	500.00
409	Ева Чеканська	1,000.00
490	Стефанія Шумська Маєр	1,000.00
	Разом	**59,583.00**

КАНАДА

402	Микола Сорока	1,000.00
448	Дмитро Брик	1,000.00
458	Анна Стус	1,000.00
461	Михайло Берекета	1,000.00
473	Віктор Будковський	1,000.00
	Разом	**5,000.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ЛИСТОПАД 1990

Членські вкладки	$201,578.45
Прибутки книгарні і друкарні	130,846.75
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$334,231.62
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	50,422.30
Гіпотечних позичок	40,870.44
Членських позичок	2,542.58
Уділів	3,851.31
Банків	9,009.85
Разом	**$440,928.10**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$65,971.62
Податків від заморгеджованих реальностей	217.33
Премії шпитального забезпечення працівників	1,726.66
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Коштів Канцелярії у Вашінґтоні	5,250.67
За дозрілі вивінувальні грамоти	916.72
Винагороди Відділових організаторів	297.69
Разом	**$108,995.86**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$700.00
Переносне конто	933,100.00
Зиск при продажі бондів	85.00
З продажі англ. Енц. Українознавства	1,871.63
Пожертви для Фонду Відродження України — УНС	4,970.50
Переносне конто — платні	54,002.36
Разом	**$994,729.49**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$2,442,959.30
Сплачено гіпотечних позичок	176,930.88
Сплачено членських позичок	8,617.92
Разом	**$2,628,508.10**
Разом загальний прибуток на листопад 1990	**$4,505,586.75**

ВИДАТКИ ЗА ЛИСТОПАД 1990

Виплати членам:	
Грошові звороти	$24,100.54
За дозрілі вивінувальні грамоти	128,686 17
Посмертні допомоги	64,583.00
Відсотки від посмертних допомог	221.77
Вкладки за дітей, яких родичі померли	514.31
Премії за реасикурацію	1,342.02
Дивіденда членам	659.42
Повернені вкладки	201.76
Допомога з Фонду Братського	1,050.00
Виплати з Сирітського Фонду	1,826.34
Разом	**$223,185.33**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінґтоні	$11,299.96
Союзівки	59,599.16
Книгарні і друкарні	129.439.70
„СВОБОДА" ЗА ОРГАН	30,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$8,303.57
Лікарські бадання нових членів	485.29
Винагорода обласних організаторів	490.00
Винагорода Відділових секретарів	1,826.49
Винагорода Відділових організаторів	711.12
Кошти подорожей обласних організаторів	89.90
Кошти обласних засідань	4,293.15
Разом	**$16,199.52**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$16,662.69
Платня працівників	41,495.46
Премії за шпитальне забезпечення працівників	8,677.09
Федеральні і стейтові податки та соціальне забезпечення працівників	71,813.10
Канадські Корп. податки	17.93
Разом	**$138,666.27**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$5,755.00
Книжки і друки	429.78
Загальні канцелярійні видатки	923.64
Оплати до асекураційних урядів	24,129.36
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	3,298.40
Кошти друків і приборів	935.69
Обслуга машин	419.39
Кошти телефону	5,255.01
Загальні кошти подорожей	3,076.45
Разом	**$44,347.72**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$2,405.80
Кошти Конвенції	3,765.00
Переносне конто	933,252.00
Дотації	14,812.97
Пересносне конто-платні	54,002.36
Виплати з Фонду Від. УКР—УНС	1,895.59
Разом	**$1,010.133.72**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$2,772,757.20
Уділено позички на підклад грамот	3,242.58
Капітальний ремонт на Союзівці	342.94
Позичка для Корп. УНДому	150,000.00
Разом	**$2,926,342.72**
Видатки за листопад 1990	**$4,589,214.10**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ: Фонди	
Готівка	$909,709.23	Забезпеченевий	$63,673,857.88
Бонди	47,318,185.93	Акцидентовий	1,862,452.95
Уділи	1,476,504.51	Братський	(818,898.17)
Гіпотечні позички	5,305,818.34	Сирітський	409,205.18
Позички на грамоти	599,534.97	Захисту	(1,210,912.73)
Реальності	2,295,723.13	Наглої потреби	64,762.45
Друкарські і електронічні машини	300,440.41		
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,670,000.00		
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$63,980,467.56**	**Разом**	**$63,980,467.56**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1990 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛИСТОПАДІ 1990 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у листопаді	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1990 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	1	3,000			12
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	2	6,000			9
	Округа БАФФАЛО					
127	П. Гаравус	1	5,000			9
	Округа ЧИКАҐО					
22	Гелен Олек Скат	1	10,000		1	6
220	Б. Вовчик	2	11,000		2	6
221	М. Карачевський	1	3,000			7
452	Наталія Шуя	1	3,000			6
		5	**27,000**		**3**	
	Округа КЛІВЛЕНД					
112	Марія Капраль	1	3,000			9
	Округа ДІТРОЙТ					
82	Ольга Марущак	2	6,000			11
146	Г. Корбяк	2	10,000	1		5
		4	**16,000**	**1**		
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
70	М. Шеремета	1	3,000			8
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	М. Крамарчук	2	6,000			4
487	М. Денисюк	1	5,000	1		1
		3	**11,000**	**1**		
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	1	3,000			15
465	Текля Мороз	5	25,000	1		11
		6	**28,000**	**1**		
	Округа НЮАРК					
76	В. Боярський	1	10,000			3
	Юлія Демчук	1	3,000			
172	В. Осадчук	1	3,000			3
		3	**16,000**			
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	2	15,000	1		16
	Округа НЮ ЙОРК					
158	Емілія Саноцька	1	3,000			1
211	О. Ґерманюк	1	3,000			1
327	Зеновія Зарицька	1	3,000			6
		3	**9,000**			
	Округа НІЯҐАРА					
412	Емілія Смаль	1	3,000			1
427	П. Дяків	2	33,000			3
458	Д. Пищ	3	18,000			8
		6	**54,000**			
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	1	3,000			15
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
372	Софія Лонишин	3	11,000			7
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
83	С. Гавриш	2	55,000		1	4
116	С. Шилкевич	1	3,000			2
154	Анна Яремко	1	5,000			1
163	Т. Дуда	2	8,000			12
216	Б. Одежинський	3	8,000		1	14
231	В. Пастушок	1	3,000			45
269	Христина Ґербеги	1	6,000		1	14
324	І. Бабяк	1	25,000		1	2
		12	**113,000**		**4**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
63	Марта Луковська	1	3,000			39
	Н. Турко	1	3,000			
	Верна Турко	7	35,000			
120	Е. Матіяш	2	10,000			10
161	В. Гладьо	3	15,000			18
		14	**66,000**			
	Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	2	6,000			11
437	М. Малинівський	1	1,000			1
		3	**7,000**			
	Округа ШАМОКІН					
31	М. Сток	1	3,000		1	2
305	Марґарета Гентош	1	3,000			23
		2	**6,000**		**1**	
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
271	І. Чопко	3	9,000			6
484	В. Кроп	1	3,000			2
		4	**12,000**			
	Округа ТОРОНТО					
401	С. Чорній	1	3,000			16
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
88	Стефанія Гаврилюк	2	6,000			30
	Н. Кольцьо	1	3,000			
	В. Квас	2	6,000			
266	В. Варшона	3	9,000			21
		8	**24,000**			
	Округа ВІННІПЕҐ					
445	І. Геврик	2	6,000			16
404	Гері Зивер	1	2,000		1	1
		3	**8,000**		**1**	
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	Аннабелла Боровицька	1	5,000			1
274	Гелен Сенедяк	1	5,000			1
		2	**7,000**		**1**	
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
3	Л. Старух	3	56,000		2	22
368	А. Маринюк	2	100,000			12
486	М. Кісь	1	3,000			5
496	М. Кігічак	17	77,000	4		204
		23	**236,000**	**4**	**2**	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИСТОПАДІ 1990 РОКУ

П.ч.	Округа/Осідок	Придбано членів			Забезпечення на суму		
		Число Відділів	у листопаді	Разом	у листопаді	Разом у 1990	Разом АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	12	188	113,000	1,331,000	33
2.	Піттсбурґ	17	14	99	66,000	502,000	3
3.	Шамокін	14	2	73	6,000	319,000	4
4.	Аллентавн	12	1	24	3,000	94,000	2
5.	Скрентон	4	—	3	—	9,000	—
6.	Вілкс Бери	8	—	17	—	90,000	3
	Разом	**95**	**29**	**404**	**188,000**	**2,345,000**	**45**
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	—	24	—	355,000	—
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	3	95	9,000	421,000	10
2.	Сиракюзи-Ютика	12	4	29	12,000	169,000	—
3.	Рочестер	11	3	23	7,000	82,000	—
4.	Трой/Олбані	8	8	74	24,000	323,000	4
5.	Баффало	6	1	18	5,000	80,000	1
	Разом	**67**	**19**	**239**	**57,000**	**1,075,000**	**15**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	3	33	16,000	135,000	3
2.	Джерзі Си"	10	1	44	3,000	232,000	2
3.	Перт Амбой	12	3	20	11,000	132,000	4
4.	Пассейк	4	1	17	3,000	74,000	1
	Разом	**44**	**8**	**114**	**33,000**	**573,000**	**10**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН ОГАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	28	5	110	27,000	433,000	10
2.	Дітройт, Миш.	19	4	84	16,000	407,000	10
3.	Клівленд, Огайо	19	1	37	3,000	252,000	4
4.	Янґставн, Огайо	5	2	8	7,000	36,000	—
	Разом	**71**	**12**	**239**	**53,000**	**1,128,000**	**24**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	2	35	15,000	149,000	7
2.	Бостон, Масс.	5	2	13	6,000	41,000	—
3.	Вунсакет, Р.Ай	6	—	9	—	123,000	1
	Разом	**25**	**4**	**57**	**21,000**	**313,000**	**8**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
1.	Центральна	6	—	3	—	11,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	7	3	5	11,000	19,000	1
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	4	—	118,000	—
	Разом	**16**	**3**	**12**	**11,000**	**148,000**	**1**
	Необ'єднані Відділи в Америці	19	23	260	236,000	1,760,000	76
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	1	57	3,000	334,000	10
2.	Монтреаль, Квеб.	6	6	36	28,000	254,000	5
3.	Ніягара, Онт.	10	6	21	54,000	219,000	2
4.	Захід Канади	14	3	19	8,000	60,000	1
	Разом	**51**	**16**	**133**	**93,000**	**867,000**	**18**
	Загальна сума	**396**	**114**	**1,482**	**692,000**	**8,564,000**	**197**

Україна і її перспективи на майбутнє

Заходом відділу Народного Фонду Допомоги Україні, в Лос Анджелесі 11 грудня 1990 року відбулася зустріч з громадянством двох визначних діячів з України — Тараса Чорновола, депутата Львівської Обласної Ради, редактора „Молодої України", і Романа Козія, співредактора „Молодої України".

Тарас Чорновіл, син Вячеслава Чорновола, виголосив доповідь, в якій змалював процеси національного пробудження по всій Україні, провокаційну тактику Москви, щоб викликати криваву розправу з українськими демократичними силами, і сучасну політичну ситуацію в Україні та її перспективи на будучність.

„Україна переживає дуже тривожні, але й дуже оптимістичні дні", — сказав Тарас Чорновіл. Він зупинився спершу на оптимістичних моментах у процесі пробудження України, змальовуючи панораму виявів патріотизму і усвідомлення потреби відбудови української держави. Внаслідок ідеї національного визволення, яка розійшлася по всій Україні, зник раз і назавжди невидимий мур між Західньою і Східньою Україною. Київ, в якому рік тому українська мова була в погорді, починає бути українським. Він стає центром українського визвольного руху в Україні. Ідея української державности дійшла навіть до тих українців, які не знають української мови. Вони ідентифікують себе патріотичними плякатами російською мовою. Населення України зрозуміло, що причиною всього лиха є комуністична партія, і тому шукає розв'язки в новій системі, яка дала б можливість кращого життя в українській державі.

Тарас Чорновіл біля пам'ятника жертвам Великого голоду.

Ґорбачов, який прагне опанувати цілий світ, а Україна є йому в цьому на перешкоді, розпочав політичну акцію, оперту на диктатурі, яка нехтує елементарними законами людської гідности. Одна за одною Москва організує провокації проти громадсько-політичних активістів. Комуністична більшість у Верховній Раді України підпорядковує свою юридичну базу під злочинну політику КПСС. Арешт Степана Хмари є типовим прикладом брутального наступу партапарату КПСС на українські демократичні сили, використовуючи провокацію, нехтуючи своїми власними законами. На щастя, населення України розуміє стратегію Москви і не дає нагоди московським дегенератам стріляти в безборонне населення. Щоб зберегти своє панівне становище, Ґорбачов опирається на КҐБ і армію. Важко повірити, щоб бійці, яких родини є під кривавим терором Москви, були вірними виконавцями комуністів і проливали невинну кров. Загально ситуація є небезпечна, кожного дня можна сподіватись злочинної акції КҐБ та інших московських прислужників. Українська діяспора, яка мусить бути об'єднана, може допомогти Україні своїми зв'язками з політичними колами Заходу, інформуючи їх про те, як Москва порушує основні людські права на Україні. Захід мусить знати, що в інтересах миру у світі мусить бути створена дійсно демократична система у східній Европі, в якій самостійна Україна й інші народи могли б жити вільно, без московського імперіялістичного нагляду.

Того самого дня в американському радіо КРЕК відбулося інтерв'ю Тараса Чорновола і Романа Козія з представником радіостанції Сузі Вайсман. Перекладачем був Богдан Футала. В 45-хвилинному інтерв'ю порушено основні проблеми, які були предметом доповіді Тараса Чорновола. Український Культурний Осередок в Лос Анджелесі дав приклад співпраці між організаціями, покривши половину коштів подорожі для гостей зі Львова. Відділ НФДУ і Українська Громада в Лос Анджелесі складає за це щиру подяку УКО.

Ігор Лесик

На прощання друга воєнної недолі

Пам'яті інж. М. Бручковського

Пригода зводить людей до товариської дружби зі всіх кінців рідної землі зовсім випадково, особливо в період потрясаючих змін на карті світу. Життєві шляхи сходяться, а потім розчахуються за призначенням. Мобілізація до польської армії в 1939 р., коротка війна, німецький полон та повернення на рідні землі привела нас восени 1940 р. на випадкову зустріч у Ремісничій школі у Холмі. Микола як уродженець Галичини був звільнений легально, а Волинь була зарахована до „Осту", я звільнився втечею. Розмова між нами почалася: „Що робити?" Вперте припущення в народі: Буде війна, наше місце в новоорганізованій армії як підстаршин із досвідом. Щоб використати час, ми рішили готуватися до матури.

Нашим бажанням було знайти працю при школах, установах, де можна мати на місці потрібну лектуру та одночасно студійну допомогу. Ця умова складалася по різному, передусім ми використовували українські та іншомовні осередки. Наша мета була вища від заподіяної нам кривди. Минали роки, майже щодня мінялися наші припущення та сподівання. Врешті 22-го червня 1941 р. німецькі полки пішли на українські східні землі. За Буг доходили вістки, що культурне життя поволі наладнується, врешті прийшла вістка, що в Дубні на Волині організуються матуральні курси. Я негайно приїхав до Дубна і там застав Миколу. Програма курсів, узгіднення, чого ще треба, врешті повідомлення, що матуральні іспити відбудуться 18—22 грудня 1942 р. Слід пояснити, що ці курси організував Олександер Пелех, знайомий з часу студій з ґебітскомісаром німцем Фрайверльдом, що дозволив на відкриття згаданих курсів. Це був, мабуть, єдиний в Україні дозвіл. На всіх матуральних свідоцтвах комісар поклав свій підпис.

З огляду на віддаль і час, іспити ми складали 18—20 грудня, по якомусь часі дістали свідоцтва „кріґс-матури". В нас вселилася надія на дальші студії, а також що незабаром німці проголосять самостійну Україну. Минали роки, німецькі танки дробили український чорнозем, врешті восени 1943 р. фронти заломилися. Наші надії на вільне життя в Україні не здійснилися. Для нас це вже був четвертий рік війни. Приблизно протягом такого часу вояцький дух заломився. Порадившись між собою, на початку 1944 р. разом із фронтом виїхали до Подєбрад у Чехо-Словаччині і записалися в УТҐІ на заочні студії. Будучи у місті Пшеров, ми переходили попри гурт відмінно від чехів вдягнених осіб, серед них побачили Івана Шаха, брата Миколи. Радість подвійна, нас вже є трьох. Нашим замешканням були готелі, вільно було перебувати лише два тижні й переходити до другого, а потім знову можна повертатися до того самого. Серед нас трьох були курси: українознавство, журналістика, аґрономія та економіка.

Фронт посунувся під Моравську Остраву і треба було відходити поступово на захід. В якомусь містечку до нас долучився проф. Вадим Щербаківський. Ми разом дійшли до німецького кордону і тут нас застала „чеська революція". Границі замкнули, з трудом ми пішли на захід, професор вернувся назад до Праги. Казав, що залишив коло 150 кг наукових матеріялів і без них він у світі буде нічим.

На терені Німеччини ми пішоходили з баґажем на двох возиках, по дорозі нас обстрілювали американські летуни. В одному містечку нас заарештувала американська військова жандармерія МР, привезли до збірного табору до виїзду на „родіну". Ми вирішили вночі втікати, але серед півдня перед будинком стали американські вантажні авта і невідомі особи сідали з клунками до них, не гаючи часу і ми скочили до тягарівок. Колона авт рушила на Захід. Туди нам і треба. Наші незнайомці виявилися полоненими французами, що працювали по німецьких баверах. За чотири години нас привезли до Вюрцбурґа, коло Франкфурту, 200 км.

Покійний Микола мав прикмети комерсанта, він все щось купував, міняв і кожну справу переводив на торговий прибуток. Я натомість писав вірші, робив записки, збирав світлини, одним словом, займався не прибутковими справами. Одного разу я запитав Миколу, звідки він набув комерційного хисту. Він розповів мені про перші торгові оборудки. В його містечку Соколівка в ярмаркові дні вирібня літнього чи зимового накриття на голову давала йому в коміс в міру потреби свої вироби, він їх продавав, розплачувався, відраховуючи комісове. Звідси він зрозумів, що в торгівлі гріш помножується. Своє бажання бути в торгівлі покійний вповні використав у Вюрцбурґу. Незабаром після нашого прибуття він заложив підприємство скупу сирих шкір, на яке не треба було великого вкладу марок. Він мене переконував, що „віршиками" жити не будеш, а я йому казав, що грішми в житті усього покрити не можна.

Восени 1945 р. я виїхав до Мюнхену, а Микола залишився у Вюрцбурзі як власник шкіряного підприємства. Український комітет на Дахавер спрямував мене до студентського гуртожитку у Фюріхшулє на Рамерсдорфі, в призначеній мені кімнаті застав мґра Пікаса та інж. Фенюка. Згодом тут відкрила навчання Українська Економічна Висока Школа (УЕВШ). В 1946 р. на УЕВШ був відкритий 6-ий семестер, і ми з Миколою знову зустрілися в одній лавці; він доїздив на виклади, що йому були потрібні. Він одночасно студіював у Вюрцбурському університеті. Економіку Микола закінчив весною 1949 р. ступенем інженера економічних наук, захищаючи працю „Шкіряна промисловість та її найважливіші сучасні проблеми", — перевидана друком у Торонто у 1980 р. Це, мабуть, перша цього роду дисертація в нашій студійній літературі

В 1949 р. почався „ісход" еміґрації у вибрані країни нового поселення. Я з Миколою знову зустрівся на пароплаві „Дженерал ля Гаувз" на воднім шляху до Канади. В Торонто ми розлучилися, я поїхав назустріч долі до Вінніпеґу, а він залишився в метрополії Онтаріо. Після війни це була наша найдовша розлука. Покійний постійно думав про власний бизнес. Він заздалегідь розвідав, що найпоплатніше і малим капіталом є туристичний нічліговий інтерес. Заробивши дещо грошей у спілці з п. Октабою купили у Су Сент Марі, Онтаріо, десь у 1955 році готель. Розбудували його; Микола докупив ще мотель і бльок (комплекс помешкань), з трудом сплачував і таким чином, як кажуть у народі, „доробився".

Народився він 1911 року, в 1984 навістив його перший параліч лівої частини тіла. Ще міг ходити і себе обслуговувати. В грудні 1990 р. параліч повторився та 11-го згаданого року відійшов від нас у вічність. Жертвував на громадські цілі, головно на КУК, передплачував „Свободу", „Новий Шлях", „Гомін України", „Український Голос" та інші. На похороні переведено збірку на Чорнобиль і Рух.

Похорон відбувся у Торонто, похований на цвинтарі „Проспект", далеко від своєї Соколівки. Залишив дружину Віру, сина Романа, дочку Марту та брата по другому батькові Івана Шаха.

Під час його хвороби я висилав йому вибрані статті, деякі брошури і книжки. Несподівано він мені в 1990 році прислав 200 дол., немов заплатив. В моїй біобібліографічній праці я згадав наше спільне перебування, назвавши його „Побратимом зброї — на чужій землі та не за свою справу".

Максим Бойко

СВ. П. ПРОФЕСОРИ УВУ
(неповний список)

НА ФІЛОСОФСЬКОМУ ФАКУЛЬТЕТІ:

Д-р Петро Андрієвський: Біологія і Зоологія
Проф. Дмитро Антонович: Історія мистецтва
Д-р Агенор Артимович: Класична Філологія
мґр. Василь Біднов: Історія ук. церкви
Д-р. Володимир Безушко: Педагогіка
Д-р. Леонід Білецький: Українська література
Д-р. Іван Борковський: Археологія
Д-р. Михайло Брик-Девятницький: Історія України
Проф. Григорій Ващенко: Педагогіка
Д-р. Василь Вергун: Українська література
Д-р. Евген Вертипорох: Хемія
Д-р Ілля Витанович: Нова Історія
Д-р. Михайло Вєтухів: Генетична біологія
о. Д-р. проф. h c Августин Волошин: Педагогіка
Д-р. Полікарп Герасименко: Хемія
Д-р. мед. Іван Горбачевський: почесний проф. - Хемія
Д-р. Михайло Гоцій: Історія укр. мистецтва
Проф. Володимир Державин: Загальне мовознавство
Лект. Софія Дністрянська: Німецька мова
Д-р. Мирон Дольницький: Географія
Д-р. Дмитро Дорошенко: Історія України
Д-р. Володимир Залозецький: Історія мистецтва
Д-р. Олександер Іванов: психологія
Д-р. Петро Ісаїв: Всесвітня історія
Д-р. Кость Кисілевський: Українська філологія
Д-р. Пантелеймон Ковалів: Словянська філологія
Д-р. Олександер Колесса: почесний проф. катедри Української мови і літератури
Д-р. Андрій Коцевалов: Клясична філологія
Д-р Зенон Кузеля: Етнографія
Д-р. Микола Кулицький: Картографія
Д-р Олександер Кульчицький: Психологія
Д-р. Петро Курінний: Археологія
Д-р. Борис Крупницький: Історія України
Лектор Вячеслав Липинський: Історія Хмельниччини
Д-р. мед. Борис Матюшенко: Гігієна
Д-р. Михайло Міллер: Археологія
Д-р. Михайло Міщенко: Експериментальна психологія
Д-р. Іван Мірчук: Філософія та історія культури
Лект. Марія Мірчук: Англійська мова
Проф. Володимир Міяковський: Українська література
Д-р. Симон Наріжний: Історія с) оду
Лект. Марія Носкова: Чеська мова
Д-р. Домет Олянчин: Історія
Проф. Андрій Ольхівський: Музикологія
Д-р. Олександер Орлов: Мінералогія і петрографія
Д-р Іван Панькевич: Українська мова і література
Д-р. Павло Пархоменко: Фармацевтична хемія
Д-р. Ярослав Пастернак: Археологія
Д-р. Евген Юліян Пеленський: Українська Література
Проф. Олекса Повстенко: Мистецтво України
Д-р. Юрій Полянський: Геологія
Д-р. Наталія Полонська-Василенко: Історія України
Д-р. Іван Раковський: Антропологія
Д-р Іван Розгін: Біологія
Д-р. Степан Рудницький: Географія
Д-р. Юрій Русов: Зоологія
Д-р. Микола Сабат: Грецька мітологія і театр
Лект. Марія Славінська: Англійська мова
Проф. Федір Слюсаренко: Антична історія
Д-р Володимир Січинський: Мистецтво України
Д-р. Роман Смаль-Стоцький: Мовознавство
Д-р. Степан Смаль-Стоцький: почесний проф. катедри Української м)ви і літератури
Д-р. Михайло Соневицький: Грецька мова
Д-р. Іван Станкевич: Кривицька (білоруська) філологія
Д-р. Федір Стешко: Музикологія
Д-р. Василь Стецюк: Клясична філологія
Д-р. Маркіян Терлецький: Всесвітня історія
Лект. Марія Томашевська: Латинська мова
Д-р. Осип Турянський: Індоевропейське мовознавство
Д-р. Панас Феденко: Історія України
Проф. Дмитро Чижевський: Філософія і мовознавство
Д-р. Левко Чикаленко: Археологія
Д-р. Степан Чорній: Українська література
Проф. Федір Швець: Геологія
Проф. Олександер Шульгин: Всесвітня історія
Д-р. Лідія Шульгин: Французька мова
Д-р. Вадим Щербаківський: Археологія
Д-р. Осип Андрушків: Матиматика
Д-р. Олекса Воропай: Етнографія
Д-р. Сергій Крашенініков: Біологія
Д-р. Григорій Крук: Мистецтво
Д-р. Володимир Кубійович: Географія
Д-р. Емануель Райс: Порівнальна література
Д-р. Богдан Феденко: Історія України
Д-р. Ґеорґ Штадтмюллер: Історія Сходу Европи

ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА І СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ НАУК

Проф. Опанас Андрієвський: Цивільне право
Д-р. Олександер Баранів: Римське право
Проф. Сергій Бородаєвський: Кооперація
Проф. Сергій Буткевич: Карне право
Проф. Микола Васильів: Політична економія
Д-р. Олександер Гайманівський: Право і історія укр. права
Д-р. Теодот Галіп: Карне право
Проф. Іван Ганицький: Економія
Д-р. Степан Гик: Криміналістика
Інж. Роман Гойдиш: Книговодство
Проф. Василь Гришко: Історія укр. права, цивільне право
Інж. Роман Димінський: Економічна політика
Д-р. Станислав Дністрянський: Цивільне право
Проф. Віктор Доманицький: Соціологія, агр. пол.
Д-р. Сократ Іваницький: Міжнародне право
Проф. Іван Кабачків: Політична економія
Д-р. Дмитро Коропатницький: Карне право і самоврядування
Д-р. Михайло Коржан: Церковне право
Проф. Ростислав Лащенко: Історія укр. права
Д-р. Павло Лисяк: Економічна теорія
Д-р. Михайло Лозинський: Міжнародне право
Проф. Кость Лоський: Римське право
Проф. Олександер Лотоцький: Церковне право
Проф. Олександер Мицюк: Політична економія
Проф. Олексій Одарченко: Торговельне і фінансове право
Проф. Лев. Окіншевич: Історія укр. права і філософія права
Д-р. Орелецький: Міжнародне право
Інж. д-р. Кость Осауленко: Економічна політика
Д-р. Юрій Панейко: Адміністративне право
Д-р. Антін Перегнівець: Цивільний процес
Д-р. Володимир Старосольський: Політичне право
Д-р. Матвій Стахів: Державне і адміністративне право
Д-р. Юрій Студинський: Історія господарства і екн. доктрин
Д-р. Володимир Тимошенко: Політична економія
Д-р Юрій Фединський: Цивільне право
Д-р. Евген Храпливий: Теорія і історія кооперації
Інж. проф. Василь Чапля: Торговельне і вексельне право
Д-р. Микола Чубатий: Церковне право
Проф. Сергій Шелюхин: Карне право
Проф. Лев Шрамченко: Статистика
Проф. Федір Щербина: Статистика
Д-р. Іван Юзич: Основи американського судівництва
Проф. Олександер Юрченко: Чинне право в Україні
Д-р. г.к. Андрій Яковлів: Цивільне право і цивільний процес
Д-р. Богдан Кордюк: Економічна географія
Д-р. Борис Левицький: Соціологія
Д-р. Юрій Рибаков: Цивільне право
Д-р. Тимофій Сосновий: Фінансова наука

Матеріяли зібрав і упорядкував д-р. Петро Ґой, Проректор УВУ

СІЧЕНЬ, 1921 СІЧЕНЬ, 1991

В 70-ті РОКОВИНИ ІСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ (УВУ) ВІДБУДЕТЬСЯ В БІЛЬШИХ МІСТАХ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ

ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ

ЗА СПОКІЙ ДУШ СВ. П. СПОЧИЛИХ ТВОРЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ, МЕЦЕНАТІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, і ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ — ВІДБУДУТЬСЯ В БІЛЬШИХ МІСТАХ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В ОСТАННЮ НЕДІЛЮ В СІЧНІ 1990 р.

СВ. П. РЕКТОРИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

1-ий ряд зліва: Ол. Колесса, Ст. Дністрянський, Ів. Горбачевський, Т. Щербина, Дм. Антонович, А. Яковлів, С. Шелухин, Ол. Мицюк.
2-ий ряд зліва: Ів. Борковський, о. монс. А. Волошин, В. Щербаківський, Ів. Мірчук, Ю. Панейко, М. Василів, Ол. Кульчицький, В. Орелецький.

СВ. П. ПРОФЕСОРИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(неповний список)

У першому ряді (зліва): **А. Андрієвський, А. Артимович, В. Біднов, Л. Білецький, С. Бородаєвський, Г. Ващенко, Є. Вертипорох, О. Гайманівський, Т. Галіп.** — *У другому ряді:* **Р. Димінський, В. Державин, С. Дністрянська, В. Доманицький, Д. Дорошенко, П. Зайцев, В. Запозецький (1896), І. Кабачків, К. Кисілевський.** — *В третьому ряді:* **А. Коцевалов, Б. Крупницький, З. Кузеля, П. Курінний, В. Липинський, П. Лисяк, М. Лозинський, К. Лоський, О. Лотоцький.** — *В четвертому ряді:* **Б. Матюшенко, М. Міллер, М. Міщенко, О. Одарченко, Д. Олянчин, О. Орлов, І. Панькевич, П. Пархоменко, Я. Пастернак.** — *В п'ятому ряді:* **Є. Пеленський, О. Повстенко, Н. Полонська-Василенко, Ю. Полянський, І. Раковський, Л. Ребет, І. Розгін, С. Рудницький, Ю. Русов.** — *В шостому ряді:* **М. Сабат, В. Січинський, М. Славінська, Ф. Слюсаренко, Р. Смаль-Стоцький, С. Смаль-Стоцький, М. Соневицький, В. Старосольський, М. Стахів.** — *В сьому ряді:* **В. Стецюк, Ф. Стешко, маестро Г. Крук, В. Тимошенко, Д. Чижевський, П. Феденко, Ф. Швець, С. Шелухин, О. Шульгин.** *У восьмому ряді:* **С. Крашанніков, В. Кубійович, В. Міяковський, Л. Чикаленко, М. Чубатий, Є. Храпливий, Л. Шрамченко, Ґ. Штадтмюллер, О. Юрченко.**

(17-го січня, 1921-го р. відбулося святочне відкриття УВУ у Відні, і це є справжня дата початку його історії, хоч академічні виклади розпочалися ще взимку 1920 р. Фундація УВУ старається вреґулювати річницю тих святкувань які припадають на час загально національних святкувань **Державности**. З огляду на це рішено перенести і щорічно переводити святкування річниці УВУ, його творців, меценатів і жертводавців, на **останню неділю в січні,**

ЦІЄЮ ДОРОГОРЮ, звертаємося з проханням до родин, друзів і знайомих згаслих творців, меценатів і жертводавців вільної української науки — доповнити нашу довідкову колекцію, пересилаючи на адресу ФУНДАЦІЇ: їх світлини, спомини про їх життя і працю, розвідки і статті.

ВСІХ ВП. ЧЛЕНІВ ПРОФЕСОРСЬКОГО СКЛАДУ, СТУДЕНТІВ І АЛЮМНІВ УВУ, МЕЦЕНАТІВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ І УКРАЇНСЬКЕ ҐРОМАДЯНСТВО — ПРОСИМО В ЧАСІ ВІДПРАВ (неділю, 27-го січня) ДЕ Б ВИ НЕ БУЛИ ПОЄДНАТИСЯ З НАМИ В ПОХОДІ МОЛИТОВ ДО ВСЕВИШНЬОГО ЗА ТИХ, ЩО ЗНАННЯ СВОЄ І ПРАЦЮ СВОЮ ВІДДАЛИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ, ВДЯЧНІСТЬ І ПОШАНА СПОЧИЛИМ ЧЛЕНАМ ВЕЛИКОЇ РОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc., P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

ФУНДАТОРИ ПОСТІЙНИХ СТИПЕНДІЙНИХ ФОНДІВ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ
(Також особи в св. пам'ять яких родиною чи друзями створено Стипендійні Фонди, замість квітів на могилу)

Перший ряд: Т. Витвицький, о. Я. Тростянецький, І. Луцик, Б. і Е. Онуферки. *Другий ряд:* А. Пирська, інж. І. Кравчук, А. Олійник, д-р. С. Гик, М. Левицька-Малащук. *Третій ряд:* І. Галавай, Т. Новаківський, К. Синидяк, К. Копиняк, д-р. І. Андрусяк. *Четвертий ряд:* д-р. М. Сосновський, Ф. Савечка, д-р. П. Богданський, д-р. В. Савчак, мґр. М. Утриско. *П'ятий ряд:* д-р. К. Савчук, інж. Я. Когутяк, Н. Когутяк, проф. О. і Я. Кушнір. *Шостий ряд:* маестро П. Андрусів, інж. В. Бакалець.

СВ. П. МЕЦЕНАТИ, ДОБРОДІЇ І ЧЛЕНИ ФУНДАЦІЇ УВУ
(також особи в св. пам'ять яких зложено родиною чи друзями більші пожертви на Фундацію УВУ замість квітів на могилу)

Авраменко, Василь
проф. Андрушків, Осип
Артимишин, Юрій
мґр. Іван Базарко
Бакалець, Роман
Барагура, Марія
Бобиляк, Степан
д-р. Варварів, Константин
о. д-р. Великий, Атаназій
д-р. Вергун, Василь
Возьний, Осип
Галібей, Дарія
д-р. Головатий, Михайло
Ґерич, Василь і Анна
Гребеняк, Іван, Станіслава і Роман
мґр. Гик, Марія
Дармограй, Галя
учт. Дахнівський, Дмитро
Дацків, Іванна
Архи. Дебрич, Михайло
д-р. Домбчевський, Іларійон
д-р. Дудра, Михайло
д-р. Душник, Володимир
Іванчишин, Роман
Зубаль, Степан
проф. Кисілевський, Кость і Анастазія
Когут, Михайло і Софія
д-р. Познарська, Марія
Колодій, Іван
Комендант, Іван
д-р. Кос, Роман
д-р. Кротюк, Сергій
мґр. Кузик, Дмитро
Кузьмин, Йосиф
Луцик, Ольга
мґр. Кух, Надія
проф. Левицький, Борис
Лешко, Теодор
д-р. Логаза, Михайло
мґр. Лозинський, Евген
Марчуха, Петро
Марусяк, Осип
дир. Матійців, Прокіп
д-р. Новаківський, Михайло
д-р. Палідвор, Василь
мґр. Пашко, Олександер
інж. Пежанський, Михайло
Плескун, Ярослав
д-р. Політило, Юліян
Петраш, Григорій
Поритко, Іван
Потоцька, Анеля
проф. д-р. Придаткевич, Роман і Лідія
Пришляк, Богдан
Рокіцький, Стефанія
Прядка, Андрій
д-р. Рибчук, Богдан і Марія
проф. Рудакевич, Іван
Салюк, Григорій
Серабин, Стефан
о. Синенький, Любомир
д-р. Сидоряк, Олександер
Сікора, Стефанія
Станецький, Іван
дир. Стефанович, Богдан
Стельмах, Іван і Татіяна
Стецюк, Марія
Сусла, Софія
Ткачук, Ірена
Токарчук, Катерина
Турчин, Петро
Ценко, Володимира
Фефендик, Стефан
д-р. Филипчак, Борис
д-р. Фішер, Рудольф
ген. Шандрук, Петро й Ольга
Шведак, Зенон
Шуль-Богдан, Лідія
мґр. Яців, Петро

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ В 1990 Р.

Вомпель, Марія
Гладкий, Орест
д-р. Дзядів, Роман
Думка, Михайло
Костик, Володимир
Кравець, Ядвіґа
Кучкуда, Василь
д-р. Кушнір, Юрій
о. Ткачук, Іван

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДИ БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ У СЛІДУЮЧИХ МІСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ
(остання неділя в січні, що цього року припадає на 27-го січня 1991)

БАВНД БРУК:
Церква Пам'ятник св. Апостола Андрія Первозванного; Його Святість Мстислав, Патріярх Київський і Всієї України

ВАШІНҐТОН:
Український Католицький Крайовий Собор Пресв. Родини; о. ректор Т. Кравчук
Церква Св. Андрія; о. прот. Григорій Подгурець

ВІННІПЕҐ:
Катедра свв. Володимира й Ольги; Преосвященний Владика Максим Германюк, Митрополит УКЦ в Канаді
Катедра Пресвятої Тройці; Преосвященний Владика Василій, Митрополит УПЦ в Канаді

КЛІВЛЕНД-ПАРМА:
Церква св. Володимира; о. Іван Наконечний
Церква св. Покрови; о. д-р. Іван Тилявський

ЛОС АНДЖЕЛЕС:
Церква Рождества Пречистої Діви Марії; о. прелат Петро Леськів
Церква Св. Володимира; о. Анатолій Ситник

МЮНХЕН:
Церква свв. Андрія і Покрови; Преосвященний Владика Платон Корнеляк,
Церква св. Миколая; Преосвященний Владика Анатолій Дублянський і о. Архипресвітер Паладій Дубицький

НЮ ЙОРК:
Церква св. Юра; о. ген. вікарій Патрикій Пащак
Катедра св. Володимира; о. протопрес. Володимир Базилевський

ОТТАВА:
Церква Української Католицької Семінарії; о. Ректор Йосиф Андріїшин

РИМ:
Церква свв. Сергія і Вакха при Патріяршому Домі; Його Святість Верховний Архиепископ Митрополит і Кардинал Мирослав Іван Любачівський

СТЕМФОРД:
Катедра св. Володимира Великого, Преосвященний Владика Василь Лостен

ТОРОНТО:
Церква св. Миколая; Преосвященний Владика Ізидор Борецький
Церква св. Володимира; о. митр. прот. Юрій Ференців

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ:
Церква св. Архимандрита Михаїла; о. митрат Зенон Злочовський
Церква св. Покрови; о. Іван Міронко

ЧИКАҐО:
Катедральна церква св. князя Володимира; о. настоятель Степан Женчух
Собор свв. Володимира й Ольги; о. митрат Маріян Бутринський

Ансамбль пісні і танку „Черемош" в Дітройті

Це вже четвертий мистецький колектив з міста Львова, який загостив до нас. До цієї пори вони виявились вартими не тільки щирого захоплення, але також подиву за ті мистецькі осяги, за ту щиру любов до рідної пісні і танку, за віддану працю, яка є виявом не тільки молодечої радості життя, але також національної свідомости. Бо плекання народного мистецтва в обставинах їх життя — це доказ цінування духових здобутків свого народу, це доказ любови до своєї Батьківщини.

Ансамбль „Черемош" не міг, на жаль, дозволити собі прибути до нас у своєму повному складі. Те, що ми бачили і чули, це залседе дещо більше, ніж одна третя. Будучи студентським з'єднанням, його склад, силою факту, змінюється щоможна сказати за квартет студентів, в склад якого входили Орест Подоляк, Василь Кіндрацький, Андрій Зубрицький і Мирон Білий. Знаменитим підложжям хору та танцювального гуртка (хореограф і мистецький керівник ансамблю Олег Голдрич, балетмайстер Володимир Денека) є оркестра (дириґент Богдан Дворник), яка імпонувала бравурою і молодечим темпераментом.

Концерт почався вокально-хореографічною композицією „Буковинські забави", далі „У горах синіх", „Болить мене головонька" в обробці Кушніренка, „Березильський чардаш", „Ой зацвіла черемшина", „Дам я яловицю" та вокально-хореографічна „Космаченці".

В діяметрально відмінній частині ми почули ко-

Члени ансамблю пісні і танку „Черемош"

річно. Та все таки, коли хор цей існує вже 27 років, а дириґент Роман Мазепа працює з ним 11 років, хор зумів виробити свій стиль, який є виявом особистости дириґента і складу хористів.

Програма концерту присвячена цілковито фольклорові, своїми різними проявами, чи то у формі повного хорового виступу, квартету, тріо, з танцювальною групою чи без, це все творило розкішний калейдоскоп вияву народного мистецтва в непорочній формі. Часті зміни строїв творили розкішні мерехтливі картини. Один невідомий стрій із стяжками при мужеських капелюхах — витвір Поділля, Вінницької области. Дзвінкість та чистість голосів молодих дівчат та імпонуюча сила студентів вивили, чому дириґент відважився їхати з концертами таким малим ансамблем.

Наша народна пісня багата в настрої, і коли вона весела, в сполуці з оркестрою пориває своїм настроєм і змістом до танку. І так ми мали в програмі вокально-хореографічну композицію „Буковинські забави" і „Березильський чардаш". В піснях тріо дівчат Дари Посінської, Олени Капустиної і Лілії Шумило, в їх ніжних голосах була ціла гама глибоких настроїв. Це самеляди в обробці Ст. Людкевича, О. Нижанківського та В. Січинського „Не плач, Рахиле" без баритонового сольо. Інсценізація „Вертепу" характерна відсутністю карикатурних постатей, так, що робив він враження стилевої постанови, в яку зручно вплетено також актуальні нотки, згадуючи великий голод та терпіння українського народу, що зміцнювало його моралізаторський акцент.

І так об'єднуючи в одну цілість пісенну народну творчість з народним театром, тим живим відгомоном давнини, ми мали нагоду пірнути в свіжу, чисту духовність нашого народу, несплямлену впливами сучасного життя.

Дириґент Роман Мазепа, людина уважлива, панував вповні над молодечою стихією співаків, хореограф Олег Голдрич вивів оригінальні танкові зіставлення, які технічно до перфекції опрацював балетмайстер Володимир Денека. Керівник оркестри, знаменитий скрипаль темпераментний Богдан Дворник. Цілий колектив, зложений виключно з університетської молоді, залишив по собі якнайкращі спогади. Концерт відбувся в неділю, 13 січня.

Володимир Баран

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

21 твір П. Ковжуна знайшов своє місце в колекції Українського Музею в Ню Йорку

Відкриття, знахідки бувають різні. На цей раз музейні, а саме з образотворчого мистецтва. Двадцять один твір Павла Ковжуна подарував д-р Лев Бемко з Тексасу.

„Як, якими шляхами дійшло, збереглось? Невже оригінали?" — з хвилюванням властивим людям відданим і закоханим в мистецтво, людям, які живуть прекрасним, запитав Святослав Гординський, який був приятелем Павла Ковжуна, співзвучником мистецьких ідей, як на нині книжкової графіки, так і в ділянці мистецтвознавства. Перу С. Гординського належить перша наукова праця про П. Ковжуна, видана 1943 року Українським Видавництвом у Кракові-Львові. Хоча після смерти П. Ковжуна була видана за редакцією Миколи Голубця, у якій також є стаття С. Гординського. Майже усі графічні твори, які ми одержали від д-ра Л. Бемка проілюстровані у книзі „Павло Ковжун" С. Гординського. Очевидним і зрозумілим стає зворушення приятеля, товариша за фахом і духовною єдністю. У збірці, яку подарував Л. Бемко музеєві — низка заставок, екслібрисів, а також оформлення обкладинок творів Івана Франка „Semper Tiro", 1921 року, „Великий шум", 1922 року, „Панські жарти", 1922 року, Мерім „Вечірні смутки", 1924 року, титул твору Бориса Грінченка „Соняшний промінь", 1924 року, обкладинки до календарів (їх видавав Літературно-Видавничий Інститут „Добра книжка"), обкладинка до календаря „Червоної калини", 1921 року, „Запрошення на відкриття виставки ГДУМ", 1922 року. З екслібрисів слід згадати екслібрис Митрополита Андрея Шептицького, марку на допомогу інвалідам УГА. Уся ця колекція — раритет графічного мистецтва початку XX століття. За двадцять років своєї праці у музеях Львова, оглядаючи приватні колекції, автор цих рядків не зустріла ні одного з так багато оригіналів П. Ковжуна, хоча збереглися його розписи у церквах, книги у спеціальних фондах. Вперше його ім'я тихо і обережно реабілітувалося на виставці „Львівська сецесія" 1985 року в залах Львівської Картинної Галереї. Автор вступної статті та упорядник каталогу Ю. О. Бірюльов лаконічно подає біографічні дані П. Ковжуна:

„Павло Ковжун. 1896 р. с. Костюшки Овруцького повіту на Волині, 1939 р. Львів. Художник та мистецтвознавець. Навчався в Київському художньому училищі (1911—1915) та Українській АМ у Києві. Працював у Києві; з 1921 р. постійно у Львові. Займався переважно графікою (рисунок, плакат, екслібрис, оформлення книги), виконував також живописні твори (краєвиди, настінні розписи). Сецесійні тенденції чітко виявляються в ранньому періоді творчості (у Львові це 1921—1923 рр.), пізніше вони змінюються конструктивізмом". Так поступово відновлюється пам'ять про одного з провідних українських мистців початку століття.

С. Гординський писав у монографії „Павло Ковжун": „Хтось там порівняв Ковжуна з Бірдслеєм, а мені чомусь пригадується „наш". І далі: „— Ковжун це колосально талановитий, оригінальний український графік. В натурі його лягло щось графічно здецидоване і різке, а при тім уперте до границь можливости". („Павло Ковжун", ст. 28). У цій же монографії наведені слова Володимира Січинського, які були надруковані у „Бібліографічних Вістях", (1927 р., ч. 4): „Коли ми спробуємо об'єднати молодих мистців-графіків у загальні групи в залежності від стилістичних особливостей, школи, манери чи напрямку, — то станемо перед несподіваним питанням — куди саме приєднати П. Ковжуна — оскільки особливе місце займає цей мистець у сучасній українській графіці своїм яскравим своєрідним стилем, оригінальною концепцією та графічною манерою. Він чутливо відгукується на всі модерні течії, розуміючи їх посвоєму і не відступаючи від одної, хоч і хвилистої дороги".

В зв'язку з історичними подіями, які склалися на Україні, повна реґабілітація його імени та творчости відбулась лише у 1989 році в залах тієї ж Львівської Картинної Галереї, де експонувалася перша виставка його творів.

Могилу П. Ковжуна у Львові на Личаківському кладовищі віднайшов і доглядав колекціонер Роман Фіґоль ще тоді, коли ім'я Ковжуна невільно було навіть вимовляти.

Усе життя П. Ковжуна — це подих прекрасного, він „жив своїм часом, дихав ним, не давав йому себе переганяти, і творив таке саме живе мистецтво, одухотворене — кажучи його власними словами — вогнем. Мистецтво його — великий набій ентузіязму, вистріленний у майбутнє, — і в майбутньому житиме воно як щось полум'яне, яскраве і життєрадісне, як і творчий дух того молодого українства, який запалював мистців".(С. Гординський. „Павло Ковжун", ст. 64).

Поки ми є в людях, у їхній пам'яті, доти ми живі. Варто було поруху, як ім'я П. Ковжуна зазвучало знову, чи то на виставці у Львові, чи на майбутній виставці „Мистецтво оформлення книги 20—30 р.р.", яка незабаром експонуватиметься в Українському Музеї в Ню Йорку. Дуже вчасно надійшли ці експонати до музею! Адже кожна виставка для мистця — нове життя П. Ковжуна — це розповідь про творця та будівничого української культури.

Мистецтвознавство — не від'ємна сторінка діяльности П. Ковжуна. В статті Миколи Голубця „Павло Ковжун", уміщеній у тому ж двотижневику „Жінка" (ч. 11—12 за 1939 рік), згадується, що Ковжун почав писати „майже одночасно з малюванням і графікою". У Львові П. Ковжун підняв рівень мистецької критики на сторінках органу АНУМ журналу „Мистецтво" (1932—1936), який сам організував і редагував. З виходом журналу все більше появляється його статей з історії мистецтва, критики. Оскільки Павло Ковжун організував також АНУМ і, за словами М. Голубця, „до останніх днів свого життя був її життєвим мотором", то на сторінках журналу висвітлювалась діяльність АНУМ, особливо її виставкова частина та критика мистецьких творів, порівняльна аналіза розвитку українського мистецтва з розвитком мистецтва у Західній Европі тощо. Не люблю гучних фраз та похвал, але без перебільшення, це був найкращий мистецький журнал з питань українського мистецтва та мистецької критики. Досі ми на подібний, або наближений до нього не спромоглися.

Павло Ковжун: Обкладинка до твору Івана Франка.

П. Ковжун — автор передмов до ряду каталогів АНУ Мівських виставок, йому належить заслуга оформлення і ведення циклу монографій українських мистців — Сахновської, Глущенка, Геца. „В цілому — писав М. Голубець — комплект мистецтвознавчих статтей і студій Ковжуна утворив би поважний том і його скорше чи пізніше мусітимем зібрати, впорядкувати і видати. Щойно тоді зможемо як слід оцінити вклад Ковжуна в українську мистецтвознавчу літературу". Ковжун усвідомлював значення мистецької атмосфери, і старався створити такий осередок, який би давав поштовх до розвитку творчости. У передмові до статті про творчість Марії Дольницької він пише: „Мистецька атмосфера, систематична виміна думок, шляхотне суперництво, толеранція рівнорядних сил — все це має велике значення для мистця. Вони не тільки виховують мистця, ви допомагають йому стократ скорше розібратися в складних питаннях, але виробляють певні навики і форми в заокругленому мистецькому житті, що переходять у традицію, визначають підсвідомі, інтуїтивні чинники у мистця, приводять все сказане в лад, прокладають дорогу до мистецького поступу". („Мистецтво", 1932, ст. 40). М Голубець вважав, що П. Ковжун був „душею, мотором, і maxima pars творчого двадцятиліття." Як важливо й актуально нині звучать ці слова!

Тому звертаюся до громади: повідомте, будь-ласка, хто знає, про матеріяли, що стосуються творчости П. Ковжуна.

Стефанія Гнатенко

Люба йде на операцію

16-го листопада минулого року „Свобода" повідомляла про дівчинку з України Любу Часто, яка приїхала до Америки з надією на порятунок від важкої недуги серця.

Її доля зацікавила багатьох людей. І нині ми, родичі Люби, раді повідомити шановану українську громаду, що наша Люба знайшла спонзорів у дитячому шпиталі в Бостоні. Операція призначена на п'ятницю, 25-го січня, проведе її професор А. Кастанеда.

Господь був милостивий до нас настільки, що післав нам до допомоги Лесю Станчак, яка є в громаді української католицької церкви Христа Царя, до якої ми належимо. Вона працює саме в кардіологічному відділі шпиталя, а її батьки відразу сказали нам про це. Таким чином Леся, лагідна і ніжна біленька Леся, стала провідною зіркою для нашої дитини у важкій боротьбі за життя. Немає слів, щоб висловити наші почуття до неї, ту вдячність, що ми носимо в серці. Люба ж називає її сестрою.

Серед громади української католицької церкви Христа Царя в Бостоні щодо нас панує глибоке співчуття і розуміння. З першої хвилини зустрічі з о. Олександром Кенезом ми відчули, що не будемо залишені напризволяще. Потім до влаштування наших справ прилучив свої зусилля Володимир Гетьманський, який і започаткував Фонд Допомоги Любі. У першому часі подружжя Гетьманські забезпечили нас житлом, оточили теплом і увагою. Пізніше нас перебрало до себе подружжя Лариса і Володимир Діяки з громади української автокефальної православної церкви, яка також виявила щодо нашої родини велику опіку. Тепер ми проживаємо в парафіяльному будинку церкви Христа Царя, де маємо постійну підтримку громади.

Водночас складаємо найщирішу подяку всім, хто надіслав свої пожертви для Люби на конто ч. 662 в Ukrainian Frateral Federal Credit Union, P. O. Box 185 West, Роxвиry Post office, Boston, Mass. 02132—0185.

Особливо схвилювали нас два листи, які творять своєрідний місток між поколіннями. Оксана Яременко з Чікаґо написала: „Я вам дуже співчуваю і бажаю

Люба Часто

Любі прийти до здоров'я. Я маю 91 рік і невеликий чек і вкладаю свою скромну пожертву... З громади по нитці — голому сорочка".

Другий лист надіслали учні 12-ої кляси з Дітройту Марко Каган, Борис Когут, Роман Митрошкін, Данило Ковальчук, Дженніфер Чупа, Христя Музичка, Соня Данів, Володимир Степньовецький (інші прізвища не вдалося розібрати): „Ми, учні української середньої школи Непорочного Зачаття в Дітройті, дізналися про твою хворобу, дорога Люба, в газеті. На шкільному різдв яному концерті ми зробили збірку для тебе, аби хоч трохи допомогти тобі. Надіємося, що цей маленький внесок таки допоможе... Хай новонароджений Ісус тримає тебе в своїй опіці, а щоб Новий Рік приніс тобі повернення до повного, доброго здоров'я." Наші молитви з тобою..."

Мусимо щиро признатися, що рівень доброти і національної свідомости в українській діяспорі вражає. Хоч, що ж тут дивного, коли все це передається від покоління до покоління? Саме цьому і є яскравим прикладом два наведені вище листи.

Усім, хто пройнявся співчуттям до нашої біди, хто склав свої пожертви і хто щоденно подає нам допомогу, висловлюємо безмежну подяку. Моліться за нашу дитину, дорогі земляки, бо її життя — в руках Господа.

Люба і Петро Часто

ПРОКУРАТОР ІРАНО-КОНТРА афери заявив, що він має намір звернутися до Верховного Суду, щоби розглянули рішення Апеляційного суду, що уневажнило засудження Олівера Норта. Тут ідеться про такі мнимі злочинства я спроба приховувати правду про продаж американської зброї Іранові, спрямовання деякого зиску з цієї продажі на допомогу повстанцям в Нікараґуа. Саме ці оскарження Апеляційний Суд відкинув з уваги на поведінку судді-предсідника розправи, який цілево давав інструкції лаві підсудних, базуючись на зізнаннях О. Норта перед Конґресом, котрих не можна було уживати на цій розправі.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА дав розпорядження, щоби сім американських дипломатів, які перебувають в Ісламабаді, столиці Пакистану, негайно звідти виїхали. Це рішення мотивується побоюванням, що з хвилиною воєнних заворушень в околицях Перської затоки, американські громадяни в Пакистані можуть стати жертвами мусулманських терористів. Існують здогади, що в Пакистані останнім часом перебувало близько 5,000 американських громадян, більшість яких виїхала на початку цього року, коли стало ясним, що проблему Перської затоки мабуть не вдасться вирішити мирним шляхом.

Свято Миколая в Міннеаполісі

В неділю, 16-го грудня 1990 року, наша „Рідна Школа" при українській православній парафії св. Михаїла в Міннеаполісі, Мінн., влаштувала зустріч св. Миколая.

Зразу по Службі Божій в парафіяльній залі відбувся обід, приготований Батьківським Комітетом. Після обіду розпочалася святочна програма. Свято відкрила учителька Олександра Гелеціньска, а потім виступили учениці старших кляс з деклямаціями: „Лист до неба" та „Молитва до св. Миколая". Далі була п'єса „Зустріч св. Миколая", яку скомбінувала та підготовила учителька Ольга Хоролець, а учителька співу Оксана Левицька-Біла допомогла сценічно оформити п'єску та підготувала пісні. Акомпаньовала Христина Пасічник, градуантка нашої „Рідної Школи".

Декорація сцени представляла зимовий краєвид українського села. Школярі йдуть із школи й весело співають „Падає білий сніжок", потім починають хвалитися, які гарно було в школі, бо вони багато навчилися про св. Миколая. Один із школярів читав оповідання „Про хлопчика, що став святим". Далі дівчата і хлопці деклямують вірші про св. Миколая та групову деклямацію „Впав сніжок, гей же діти до санок". Для кращого ефекту вони взяли зі собою й санки. Потім школярі співають пісню „Морозець" і виходять за куліси.

На сцені з'являється „горобчик", а потім „зайчики". Вони жаліються, що вже зима і вони голодні, бо землю сніг покрив. Але добрі діти Івасик і Марійка нагодували „горобчика" й „зайчиків", і, взявшися за руки, вони всі разом весело танцюють.

Раптом Марійка зауважила, що там за кущами щось „світиться, мерехтить". Вони ховаються за ялинками. Під супровід музики на сцену виходять „Золоті зірочки" (дівчатка 2-ої кляси). Вони виконують відповідні рухи та мельодеклямацію „Зірочки ми променисті" та, крутячись, зникають в кущах. На сцені з'являються „сніжинки" (наші найменші, діти садочку віком 3-4 роки та дівчатка 1-ої кляси). У гарних біленьких строях, вони танцюють та співають „Біленькі ми сніжиночки". (Хоч у Міннесоті не бракує снігу, проте було цікаво і приємно дивитися, як „сніжинки", крутячись, розсипали довкола себе сніжок).

Здалека чути дзвіночок. З'являється ангел та сповіщає, що вже йде св. Миколай. Ангел деклямує „Тиха нічка", а потім закликає дітей заспівати пісню до св. Миколая. Діти співають „О, хто, хто Миколая любить"... У дверях з'являється св. Миколай та в супроводі ангелів, наближається до сцени. Св. Миколай поважним тоном звертається до дітей, повчаючи їх шанувати своїх батьків та вчителів, не забувати своєї рідної української мови, заохочує ходити до церкви та до „Рідної Школи", здобувати знання, щоб бути корисними для нашої дорогої України! Св. Миколай обдарував дітей подарунками. На закінчення керівник школи Ярослав Білий подякував виконавцям програми та всім присутнім.

Ціла програма була виконана в українській мові. Гарний краєвид на сцені та костюми виконавців справили приємне враження на глядачів.

Того ж самого дня, тобто в неділю 16-го грудня в 4:30 вечора в залі Українського Американського Дому відбувся концерт колядок місцевого громадського хору „Дніпро". Диригувала Кіра Цареградська, а також наймолодший дириґент Микола Денисенко. Міжінший, шкільний хор, дотримуючись рідних традицій, колядував 7-го січня в церковній залі св. Михаїла, а потім по хатах наших українців.

Ольга Хоромець

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Чикаґо, Ілл.

з великим жалем повідомляє, що 3-го січня 1991 р. упокоїлася у Бозі довголітня секретарка 395-го Відділу УНС у Палатайні

сл. п.

Стефанія Лісович

нар. 23-го жовтня 1931 р.

ЗАУПОКІЙНІ ВІДПРАВИ відбулися у днях 8-го і 9-го січня 1991 р. у похоронному заведенні Мизика. ПОХОРОН 10-го січня з церкви свв. Володимира й Ольги на місцевий цвинтар св. о. Миколая.

У глибокім смутку залишилися:

дочка — РУТА ЯВОРСЬКА з чоловіком БОГДАНОМ та сином ЯРЕМОЮ
дочка — МИРОСЯ НАЛИВАЙКО з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ та синами СЛАВКОМ, АНДРІЄМ і ТАРАСОМ
сестра — КАТЕРИНА ГОРПИНЮК з чоловіком ВАСИЛЕМ та дітьми
братова — ІЯ ЛІСОВИЧ з дітьми БОГДАНОМ і РОМОЮ
братова — ГАНЯ ПЕТРИК з дітьми

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Національно...

(Закінчення зі стор. 2)

ня начебто української партії до людини, яка не тільки знищила молоду українську державу, але й запровадила диктатуру (на типово циничну думку Леніна, свобода є така цінна, що її людям можна давати тільки малими дозами. — ММ) і політичну поліцію (ЧеКа, ҐПУ), створюючи, таким чином, пригожий ґрунт для таких злочинців, як Дзержинський, Сталін, Єжов, Берія та багато, багато інших. І тому треба надіятись, що не треба буде надто довго чекати, щоб Київ пішов слідами Львова і щоб із залі засідань Верховної Ради Ленін помандрував туди, куди йому належиться, цебто на сміття.

В економічній ділянці — це найбільш реакційна вітка КП СССР. На її думку, тяжка індустрія має залишитися власністю держави. З промови Гуренка довідуємось: „Компартія України віддає перевагу колективним її формам, збереженню державного впливу на провідні галузі. У віданні держави, особливо на першому етапі переходу до ринку, слід залишити енерґетику, транспорт, зв'язок, оборонний комплекс, а також основний пакет акцій великих підприємств сировинних галузей, машинобудування, фундаментальної науки — усього, що складає основу, несучу конструкцію народного господарства".

У Верховній Раді партійна більшість відкинула пропозицію про приватну власність на землю і замість того прийняла закон про винайм землі. Партія підтримує теж контролю економіки державою, а зокрема контролю і встановлення цін, як теж і харчові картки та карти на цілий ряд інших споживчих товарів.

Політика ця незабаром обернеться бумеранґом проти партії. Економічний хаос збільшиться, інфляція зросте до того пункту, що грішми можна буде платити тільки за те, що можна дістати на споживчі картки. Це не буде дуже багато, бо величезна маса споживчих товарів опиниться в руках спекулянтів. І тут нічого не допоможе ані КҐБ, ані МВС, хіба щоб Ґорбачов пішов слідами своїх попередників і запровадив кару смерти навіть за незначні економічні злочини.

Тепер більше ніж колинебудь життєвою конечністю для українського народу є позбутися теперішнього уряду. Позбутися того уряду за допомогою перевороту в Компартії є неможливо. Залишається боротьба з партією за душу українського народу на всіх рівнях адміністрації України. Така боротьба ведеться в Україні тепер.

Вигляди на успіх були б багато кращі, якщо б опозиція у ВР перетягнула на свою сторону відносно велику кількість членів „групи 239" і стала більшістю.

В сьогоднішніх обставинах в Україні нещастям для української визвольної боротьби є існування великої кількости так званих „реальних" і „розумних" політиків із значним почуттям національної меншевартости. На їхню думку, „нереалістично" і „нерозумно" боротися за більше, ніж те, що росіяни нам готові дати. Ті перестрашені люди стоять на становищі, що український народ ще не готовий до боротьби за самостійність. Вони чомусь негодні додуматись до досить очевидної істини, що характер нації формує її провідна верства, а не навпаки. Як може народ бути готовий до боротьби за самостійність, коли в значній частині його провідної верстви тої готовости немає?

Та, на щастя, і тут еволюція (а може й революція) іде в позитивному напрямі. Подивімся тільки на те, що сталося з проводом Руху між його двома з'їздами. І тому деяка доза оптимізму в ділянці боротьби українського народу за самостійність, здається, є на часі.

„Мрія може..."

(Закінчення зі стор. 1)

ред надзвичайними проблемами. Якось люди не здають собі з того, що силою їх розв'язати не можна. Треба сісти за стіл і спільно говорити. Найважливіше це збереження людського роду.

— Добре, але як, на вашу думку, можна це зробити?

— Ходу історії змінити не можна. Але мені пригадуються слова чеського мислителя Яна Гуса, що „кожна людина має право шукати і находити істину". Так кожний нарід має право влаштовувати своє життя після свого історичного покликання, як хоче і ніхто не має права це відібрати. Це у принципі повинно входити в основу життя, інакше війни і загрози загибелі не зняти нам з порядку дня. На жаль, є люди, для яких ця істина недоступна...

— Але ми зійшли на загальні теми, які в цій хвилині нас усіх турбують, все ж нам цікаво знати також про ваші особисті задуми, тепер після повороту із Північноамериканського континенту. Чи можете дещо з цього нам виявити?

— Я все своє життя дотримувався української приповідки „скажеш гоп, як перескочиш". Тому не дуже хочу говорити про свої пляни. Але безперечно, що найближчим моїм завданням буде друге видання „Українського середньовічного живопису", альбом, що я його підготовив в 1976 році у співавторстві з Ладою Міляєвою і Вірою Свєнціцькою. Від того часу виринуло багато нових і дуже вартісних творів іконопису, які хочемо додати так, що альбом збільшиться на одну третину, а крім того у другому виданні треба буде позбутися стереотипів, а висвітлити справжню історію мистецтва, як воно розвивалося. Поруч цієї праці я думаю залишитися на „пів ставки" старшим консультантом в Науково-Дослідчому Інституті, де працюю вже від 1946 року, а стільки моїх задумів здійсниться — скільки доля відведе часу...

— Чи можете нам сказати, що уважаєте найціннішим здобутком українців у діяспорі?

— Це була б сміливість після так короткого перебування давати оцінку українського культурного життя тут. Але наш аванґард зробив безумовно внесок в цілу культуру. Досі це було у нас „табу" писати чи говорити про тих, що виїхали з батьківщини, але не можемо творити істини, коли когось оминаємо. Тому тепер необхідно перевидати „Історію українського мистецтва" за редакцією Микола Бажана, бо частина томів вимагає точного перегляду і об'єктивної оцінки. Рано чи пізно треба ствердити, що історію нашого мистецтва треба писати наново в контексті світового мистецтва. Треба науково і об'єктивно обґрунтувати розвиток мистецтва, бо наукова традиція була перервана, коли частина мистців виїхала, а частину знищили. Тепер я надіюся, що ми зможемо довести і доповнити історію мистецтва до 10 томів і це буде надзвичайний подвиг.

— А коли це може статися?

— Важко на таке питання відповісти. Але знаєте, зерно посіяне — дає сходи. Важне, щоб були науковці, які пояснять чому наше мистецтво так розвивалося. Бачите, мене потішає успіх першого конґресу україністів, що відбувся літом 1990 року в Києві. Блискучі доповіді та думки, що ми там мали нагоду почути, впевняє мене в тому, що ми можемо і в мистецтві піднятии самосвідомість. Зверніть увагу на доповідь Івана Драча — нам треба піднятися як суб'єкт і перший крок до цього зробили наші україністи. Я ще раз повертаюся до слів Я. Гуса. Але знову необхідно створити в Україні відповідні умовини до наукової праці — такі, як ви маєте тут в університетах. До цього потрібна нам ваша не лише матеріяльна, але моральна підтримка та зміна нашого відношення до вас у діяспорі, а вас до нас.

Г. Логвин — провідний мистецтвознавець і вдумливий аналітик українського інтелекту, залишив нас тут в діяспорі із своїми думками, які сягають куди глибше, як палкий вогонь сьогоднішнього дня. Але може і ці думки спалахнуть у декого в душі?

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА виніс рішення у вівторок, 15-го січня, що ці райони, котрі не вив'язалися зі своїх зобов'язань у справі десеґреґації шкільництва та були під прямим наглядом суду можуть з цього бути звільнені, якщо вони зробили усі можливі практичні заходи, щоби елімінувати будь-які познаки сеґреґації. Тут ідеться виключно про примусовий довіз автобусами дітей з негритянських околиць міст до шкіл в околицях з виключно білим населенням. Голосами 5 до 3 судді вирішили, що навряд чи сеґреґація шкіл на базі місцевого населення є виявом колишнього насильного урядового відокремлення. Навпаки, вони уважають, що такі школи є вислідом особистого вибору місця замешкання і тому не повинні підходити під катеґорію сеґреґації.

ОДИН ІЗ ПРОВІДНИКІВ торгівлі кокаїною у Колюмбії віддався добровільно в руки поліції в заміну за обіцянку що його не передадуть до ЗСА, де за ним пошукують. Йому може грозити 30 років тюрми, але уряд Колюмбії обіцяв, що буде лагідним щодо кари для тих тогівців наркотиками, які добровільно зголосяться до поліції. Реакція американських чинників є доволі літепла тому, що лише довголітня тюрма запевняє зменшення торгівлі наркотиками, якої джерелом є саме Колюмбія.

ЗАБАВА В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н.Дж. — 19-ий Відділ Союзу Українок Америки та 25 Станиця Українсько-Американських Ветеранів у Трентоні, Н.Дж., запрошують усіх на забаву-бенефіс „День серденька", що відбудеться в суботу, 2-го лютого, від год. 9-ої в залі української православної церкви св. Юрія Переможця в Ярдвіллі, Н.Дж. Грає оркестра „Темпо". Чистий дохід призначений на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля. Вступ 25 дол.

Обман може...

(*Продовження зі стор. 2*)

лістів в Совєтському Союзі тоді дальше запроторювали до „психушок" і до сибірських концтаборів на каторжну роботу. Совєтська преса постійно представляла закордонних українців як скрайньо-правих екстремістів, нацистських коляборантів і фашистів. Американські прихильники Совєтського Союзу робили все, щоб така інформація доходила до таких людей, які могли б повірити цій пропаґанді.

Драматичним прикладом цього спричиненого совєтами знеславлювання американських українців є справа Івана Стебельського, голови Українського Комітету Будови Пам'ятника Жертвам Бабиного Яру в Денвері, Кольорадо. Тоді, коли жиди та українці в Денвері плянували поставити пам'ятник масового винищеним жидам та українцям, совєтська влада заатакувала І. Стебельського в пресі, обвинувачуючи його в приналежності до СС Дивізії Бранденбурґ, в частинах Ролянда і Нахтіґаля та в співпраці з нацистами у вбивстві жидів. Жидівські члени комітету для створення пам'ятника були, самозрозуміло, тим обурені.

І. Стебельський заявив свою невинність. Фальшивість цього совєтського обвинувачення було вкінці виявлено при допомозі ізраїльського громадянина, якому вдалося знайти свідків, які посвідчили, що обвинувачений це не та особа, за яку совєтський уряд його уважає.

Масакра в Катинському лісі дає нам ще один сильний приклад совєтського застосування відвертої брехні і широко охоплюючої дезінформації як звичної зброї в їхній невпинній пропаґандивній боротьбі проти своїх „ворогів" по всьому світі — чи це народи, чи етнічні групи, чи звичайні люди, яких Сталін і КҐБ, без уваги на фальшивість цього, називали зрадниками, дезертирами та іншими ворогами батьківщини. Через близько 50 років, Совєтський Союз твердив, що це нацисти убили 15,000 польських офіцерів в Катинському лісі в 1940 році. Недавно, тому, що тепер це їм політично вигідно, совєтський уряд признався, що цей страшний злочин вчинили вони самі на безпосередній наказ Сталіна.

Іван Дем'янюк є прямою жертвою цієї совєтської дезінформації, так як і були 15,000 замордованих польських старшин у його випадку інформації в совєтській газеті, фальшиво обвинувачуючи Дем'янюка, що він був сторожем концтабору у Собіборі, були передані Службі іміґрації та натуралізації в ЗСА, разом з порадою, що це особа, як і інші українські еміґранти, збрехала в своїх іміґраційних документах, бо вони нібито насправді були нацистськими воєнними злочинцями, які тепер скриваються в Америці. Таким способом знімка Дем'янюка була опісля знайдена в архівах Служби іміґрації і натуралізації.

Ця служба післала Відділові нацистських злочинів при ізраїльській поліції (Бюро спеціяльних інвестиґацій при ДЮ, ЗСА ще не було створене) копію знімки Дем'янюка. Перша спроба знайти людей, котрі зідентифікували б та пізніше свідчили проти І. Дем'янюка, були зроблені в Ізраїлі через оголошення в газеті, в якім написано: „Відділ досліджувань нацистських злочинів переводить дослідження проти українців Івана Дем'янюка і Федора Федоренка. Тих, що пережили Собібор і Треблінку, просимо зголоситися до Головної квартири ізраїльської поліції".

Ніхто з тих, що пережили ті табори, не зідентифікував позитивно знімку Дем'янюка, як сторожа з Собібору, як це твердила стаття, доставлена совєтським урядом. Але один з тих, що пережив Треблінку, якому в той час не вдалося зідентифікувати знімку Федоренка, чоловіка також запідозреного як сторожа Треблінки, мабуть не зрозумів газетного оголошення, яке можна було інтерпретувати так, що обидві особи могли бути бути в обидвох концтаборах. Фактично в Треблінці був сторож, який називався „Іван", якого вважали мабуть українцем, знаний як найбільш жорстокий з усіх сторожів, чоловік загально знаний як „Іван Ґрозний".

Тому, що в газетному оголошенні було сказано, що шукають осіб, які могли б ідентифікувати „Івана", як також і „Федора", цей, що пережив Треблінку, логічно припустив, що він мав ідентифікувати того „Івана" з Треблінки. Він вибрав найбільшу знімку між усіма як „Івана". Ця знімка була Івана Дем'янюка.

Важливо зазначити, що точно така сама дуже суґестивна метода ідентифікації була ужита ізраїльцями в справі Валюса, метода, яку скритикував Алан Раєн у своїй книжці, „Спокійні сусіди" на ст. 216-217.

„Ми ніколи не давали оголошення в жидівських газетах, шукаючи тих, що пережили певні табори, ми ніколи не оголошували ім'я запідозреного злочинця... Як би початкові обвинувачення проти Валюса були зроблені в час, коли вже існувало Бюро спеціяльних інвестиґацій, їх ніколи не було б допущено до суду".

Однак, всупереч своїм власним твердженням А. Раєн далі поступав із справою проти Дем'янюка.

Дальші ідентифікації Дем'янюка як „Івана Ґрозного" виринули тільки тоді, коли вже було достатньо нагод для ориґінального свідка переговорити своє свідчення з іншими особами, котрі пережили концтабір в Треблінці.

Досить вражаючим є це, що один зі свідків, що пережив Треблінку, котрий в перший день переглядав розставлені знімки, не міг вибрати або пізнати нікого на жодній знімці. Він вернувся на другий день після того, як ориґінальний свідок зробив ідентифікацію Дем'янюка і заявив, що він вже тепер є готовий зідентифікувати „Івана" з Треблінки та показав на найбільшу знімку з великою певністю.

Тут не є місце входити в подробиці відносно порушування правил законного судового розгляду, які вчинили ізраїльці в своїх зусиллях зідентифікувати „Івана Ґрозного" з Треблінки. Проф. Вілліям Ваґенаар, кваліфікований свідок для оборони в ізраїльському судовому процесі, в своїй науковій праці „Ідентифікація Івана: Приклад юридичної психології" (Видавництво Гарвардського університету, 1988), уважно прослідив спосіб ідентифікації в справі Дем'янюка від початку до кінця і дійшов до висновку, що ціла справа це є один великий фарс. Таким чином, якщо хто-небудь, чи то журналіст, чи то правозахисник, чи просто особа, бажає дізнатись правдивих інформацій в цій справі, він мусить прочитати книжку проф. Ваґенаара, щоб зрозуміти скількість і серйозність порушень прийнятих принципів ідентифікації з боку американської та ізраїльської прокуратур в цій справі.

Хоча ми не можемо присвятити більше місця дуже поважним властивостям ідентифікаційного процесу — зрештою свідчення очевидців були єдиним „доказом", яке пов'язує І. Дем'янюка з Треблінкою — ми уважаємо потрібним порівняти цей аспект справи Дем'янюка з цим аспектом справ Федоренка і Валюса, щоб підкреслити певні великі подібності та занотувати те, що в обох справах дуже подібні свідчення очевидців, що пережили голокост, були відкинені судами (включно з самим ДЮ, в справі Валюса), як ненадійні.

В справі ЗСА проти Федоренка (455 F. Supp. 893 (1978)), він признався, що був сторожем в таборі Треблінка і що він замовчав цей факт, коли старався про американське громадянство. Єдина частина цієї судової справи, яка відноситься до справи Дем'янюка, це наочні свідки, які зізнали, що бачили, як Федоренко брав участь в різних злочинах. Суддя Окружного федерального суду ЗСА звільнив Федоренка. Підставою рішення судді була його відмова прийняти ідентифікацію оскарженого свідками зі знімок і відтак їхнє свідчення в суді. В суді суддя сказав, що після того, як минуло 35 років і як пройшли зміни обставин, що відносилися до ідентифікації свідками, їхні зізнання прямо не були вірогідні.

Розправа Федоренка відноситься до справи Дем'янюка головно тому, що: 1) всі свідки, що зізнавали на розправі Федоренка, також зізнавали пізніше проти Дем'янюка; 2) ті самі свідки, вже на початку, бачили ті самі знімки, що їх показували їм ті самі ізраїльські слідчі; і 3) ті свідки порозумівалися між собою, багато спільно подорожували і тим самим зміцнювали свої становища і спомини, — а все це є строгим нарушенням процедури для упізнання обвинуваченого.

Закінчення буде.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

На сторінках „Свободи" 28-го грудня минулого року було поміщене звідомлення про відвідини хору „Дударика", до якого також долучено список жертводавців, які свої датки складали на конто ЗУАДК. В цьому списку, як інформує канцелярія ЗУАДК, через помилку прізвище Ірини Івасів, яка склала даток в сумі 25 дол. було написано неправильно. — Ред.